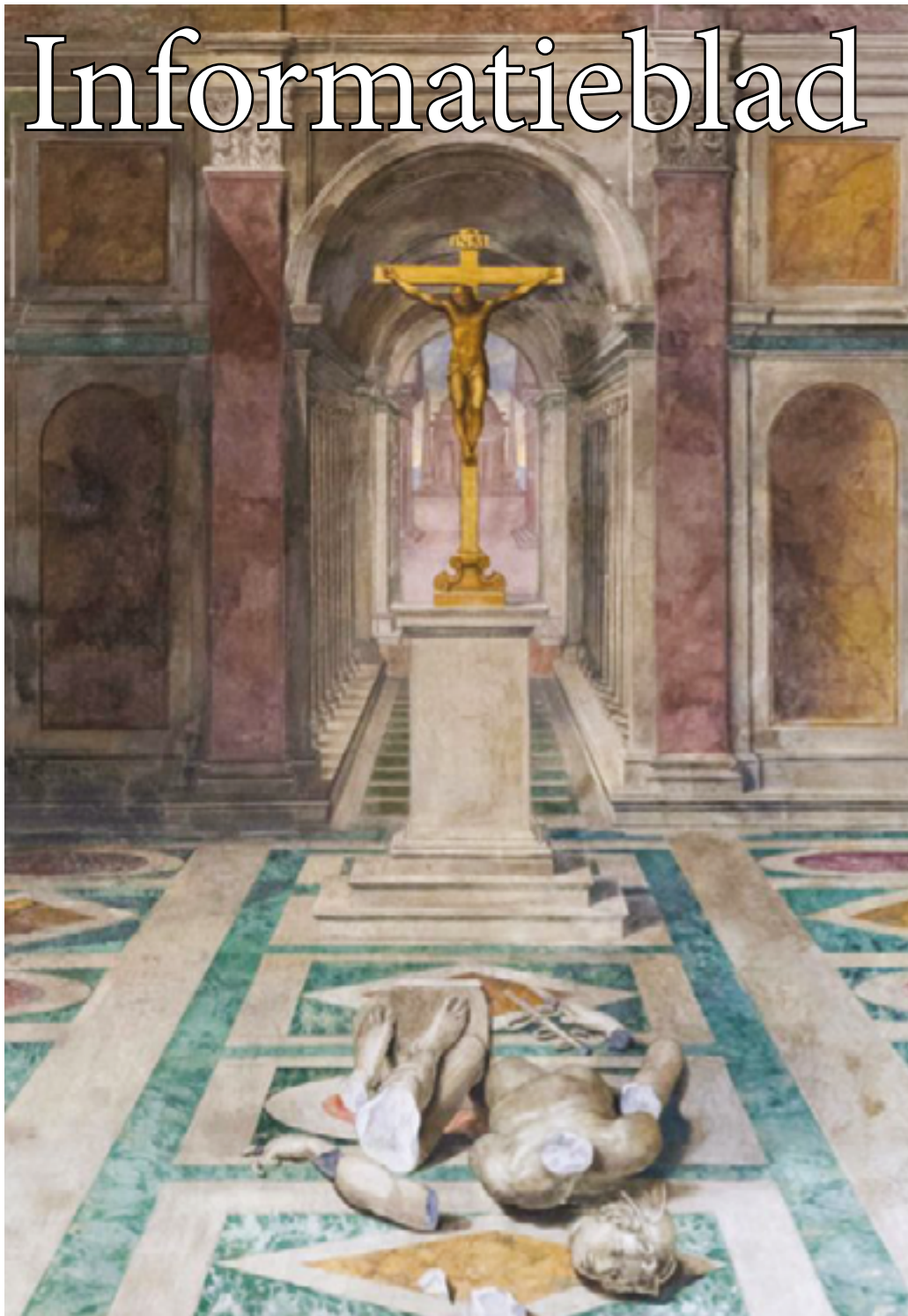

APRIL - MEI 2026

Informatieblad

Resurrexit! Zalig Pasen, mede namens Pater Huyssegems en Pater De Clercq! Jezus is verzezen! Wat een triomf! Alles leek verloren. Men had Zijn lichaam in het graf gelegd. En toen begon het eigenlijk pas echt. Het schilderij van Tommaso Laureti (1530-1602) op het voorblad toont de triomf van het christendom (Zaal van Constantijn in het Vaticaan Paleis). Jezus triomfeert over duivel, zonde, dood en alle dwaling. Hij belooft die zege ook voor Zijn Kerk, waaraan wijzelf door onze trouw en ons geduld mogen meewerken. Ik laat hier Mgr. Lefebvre aan het woord in zijn preek (ingekort) van 29 juni 1982:

“Ontsteld hebben wij ons afgevraagd hoe clerici die de Kerk zijn binnengedrongen met opvattingen die niet met die van de Kerk te rijmen zijn, die niet vervuld waren van de Geest van de Waarheid, maar van die van de dwaling, hebben kunnen opklimmen tot de hoogste top in de Kerk om ons ‘hervormingen’ te brengen die haar verwoesten. Wat een mysterie! Hoe is dat mogelijk? Hoe moeten wij ons gedragen te midden van de zo smartelijke gebeurtenissen die de Kerk treffen?

Het komt mij voor dat men het lijden van de H. Kerk kan vergelijken met het lijden van Onze Heer Jezus Christus. Zie, hoe de apostelen zelf verstomd staan voor onze geboiede Heer. Ze vluchten van Hem weg. Alleen de H. Maagd Maria, de H. Johannes en enkele vrouwen blijven bij Hem en bewaren het geloof. Zij weten dat Onze Heer waarlijk God is, maar ze weten ook dat Hij mens is. Hij wilde mens zijn zoals wij, met al de gevolgen van de zonde, maar zonder de zonde zelf.

Heel de kerkgeschiedenis door stoot men op personen die, verbaasd over de zwakke (menselijke) natuur van Onze Heer, niet hebben geloofd dat Hij God was. Arius zei: ‘Die man kan niet God zijn’. De monofysieten en de monotheleten, mensen die de menselijke natuur en de menselijke wil van Jezus loochenden, zeiden ‘Misschien is alles wat Hij heeft ondergaan, die stromen bloed, enz., verbeelding’. Alles was volgens hen God in Hem. Zie, wat voor een gevolgen het heeft, als men aanstoot neemt aan de werkelijkheid, de waarheid.

Ook wij nemen aanstoot aan de Kerk van het ogenblik. Wij dachten dat de Kerk echt goddelijk was, dat ze zich nooit kon vergissen en ons nooit kon bedriegen. Ja, het klopt, de Kerk is goddelijk, de Kerk kan de waarheid niet verliezen. Maar ze is ook menselijk, heel wat menselijker nog dan Onze Heer was. Hij kon niet zondigen. En de Kerk, als goddelijke instelling, brengt ons al de dingen van God. Ja, ze is goddelijk, maar ook menselijk. Ze wordt gedragen door mensen die zondaars kunnen zijn, die zondaars zijn en die, zelfs als ze tot op zekere hoogte deel kunnen hebben aan de goddelijkheid van de Kerk, zondaars blijven. (Zoals de paus bijv. door het charisma van de onfeilbaarheid deelneemt aan de goddelijkheid van de Kerk en toch mens blijft). Buiten de gevallen waarin de paus gebruik maakt van zijn charisma van onfeilbaarheid kan hij dwalen en zondigen.

Moeten wij dan aanstoot nemen en naar het voorbeeld van Arius zeggen dat hij dan geen paus is? Of moeten wij doen zoals degenen die de Kerk zo willen vergoddelijken dat alles erin wordt gezien als volmaakt? Die geneigd zijn te zeggen: ‘Er kan voor ons geen sprake zijn van verzet tegen wat ons door Rome wordt opgelegd, wat het ook zijn mag, we moeten het accepteren’. Ook zij vergissen zich. Zij willen de werkelijkheid niet zien.

Tot hoever kan de onvolmaaktheid van de Kerk gaan? Tot hoever kan in de Kerk de zonde toenemen, de zonde van het verstand, van het misvormd geweten? De feiten laten het ons zien! Wij zijn getuigen van wat er zich in de Kerk sinds het concilie afspeelt. Hoe langer het duurt, des te meer verspreiden de dwalingen zich, des te meer verliezen de gelovigen het katholiek geloof.

Ja, dat samengaan van het goddelijke met het menselijke is een groot mysterie. Tot hoever kunnen menselijke gebreken de Kerk, ik zou bijna zeggen de goddelijkheid van de Kerk treffen? God alleen weet het. Het is een groot mysterie. Maar wij moeten de feiten constateren, onze houding bepalen en de R.K. Kerk nooit opgeven. Nooit mogen wij ons afwenden van de opvolger van Petrus, omdat wij door hem, de bisschop van Rome en de opvolger van Petrus, verbonden zijn met Onze Heer. Maar als hij, o ongeluk, gedreven door ik weet niet welke geest of vorming of dwang waaraan hij door nalatigheid toegeeft, ons aan ons lot overlaat en ons een weg op wil voeren die ons het geloof doet verliezen, wel, dan mogen wij hem niet volgen. En toch erkennen wij dat hij Petrus is, en dat wij hem moeten volgen als hij spreekt met het charisma van de onfeilbaarheid. Maar spreekt hij niet met het charisma van de onfeilbaarheid, dan kan hij zich, helaas, heel goed vergissen!

Wij moeten bidden, wij moeten ons opofferen, wij moeten evenals Maria aan de voet van het Kruis blijven staan en Jezus niet in de steek laten, zelfs als Hij op het Kruis aan ons verschijnt “als een melaatse”. Zie, Maria had het geloof. Achter de wonden, achter het doorboorde Hart zag zij God in haar Zoon. Ondanks de wonden van de Kerk, ondanks de moeilijkheden en de vervolging die wij zelfs door kerkelijke gezagsdragers moeten ondergaan, laten wij de Kerk niet in de steek. Wij willen gehecht blijven aan onze Moeder de H. Kerk. Wij willen haar, desnoods tegen haar gezagsdragers in, altijd dienen”.

Deo gratias voor de voorzichtigheid van Mgr. Lefebvre! Vragen we in deze heilige paastijd vooral om nog verder te mogen groeien in het vertrouwen dat de Kerk, zoals Onze Heer, juist door haar passie tot haar triomf zal komen. En dan zal het een ieder duidelijk zijn, hoezeer het Jezus’ Kerk is!

Pater Carlo de Beer

Mededeling van het Moederhuis

Antwoord van de Algemene Raad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X op het voorstel van het Dicasterie voor de Geloofsleer

Tijdens het onderhoud op 12 februari jl. tussen de Eerwaarde Heer Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, en Zijne Eminentie Kardinaal Víctor Manuel Fernández, prefect van het Dicasterie voor de Geloofsleer, georganiseerd naar aanleiding van de aankondiging van toekomstige bisschopswijdingen voor de Priesterbroederschap, had laatstgenoemde “een specifiek theologische dialoog voorgesteld, volgens een welbepaalde methodologie, [...] om de *minima* aan te duiden die nodig zijn voor volledige gemeenschap met de Katholieke Kerk”, waarbij hij deze dialoog afhankelijk stelde van de opschorting van de aangekondigde bisschopswijdingen.

Op verzoek van de prefect van het dicasterie heeft de Algemeen-Overste dit voorstel aan de leden van zijn raad voorgelegd en de nodige tijd genomen om het te evalueren.

Op 18 februari heeft Eerwaarde Heer Pagliarani zijn schriftelijk antwoord aan de kardinaal gestuurd, vergezeld van verschillende bijlagen en ondertekend door de vijf leden van de Algemene Raad.

Aangezien de kwestie door de mededeling van de Heilige Stoel van 12 februari openbaar is geworden, lijkt het opportuun om ook de inhoud van deze brief en de bijlagen openbaar te maken, zodat de geïnteresseerde gelovigen precies kunnen weten wat het antwoord is.

De Algemeen-Overste vertrouwt deze situatie toe aan het gebed van de leden van de Priesterbroederschap en alle gelovigen. Hij vraagt dat het rozenkransgebed en de offers van de vastentijd die begint, in het bijzonder worden opgedragen voor de Heilige Vader, voor het welzijn van de H. Kerk en om de zielen waardig voor te bereiden op de plechtigheid van 1 juli.

Menzingen, 19 februari 2026

Brief van Eerwaarde Heer Pagliarani aan Kardinaal Fernández

Menzingen, 18 februari 2026,
Aswoensdag

Eminentie,

Allereerst wil ik u bedanken voor uw ontvangst op 12 februari jl. en voor het openbaar maken van de inhoud van onze ontmoeting, wat een volledige transparantie in de communicatie bevordert.

Ik kan de openheid voor een leerstellige discussie, die vandaag door de Heilige Stoel wordt getoond, alleen maar toejuichen, om de eenvoudige reden dat ik dit zelf precies zeven jaar geleden had voorgesteld, in een brief van 17 januari 2019¹. Destijds had het dicasterie niet echt belangstelling getoond voor een dergelijke discussie, met als reden – mondeling uiteengezet – dat een leerstellige overeenkomst tussen de Heilige Stoel en de Priesterbroederschap Sint-Pius X onmogelijk was.

Van de kant van de Priesterbroederschap was – en blijft – een leerstellige discussie wenselijk en nuttig. Want zelfs als men het niet eens kan worden,

---

¹ Zie bijlage 1 op bladzijde 11..

maken broederlijke uitwisselingen het mogelijk elkaar beter te leren kennen, de eigen argumenten te verfijnen en te verdiepen, en de geest en de bedoelingen achter de standpunten van de gesprekspartner beter te begrijpen, vooral zijn oprechte liefde voor de waarheid, voor de zielen en voor de Kerk. Dit geldt te allen tijde voor beide partijen.

Dat was precies mijn bedoeling in 2019, toen ik een discussie voorstelde in een serene en vreedzame sfeer, zonder de druk of dreiging van een mogelijke excommunicatie die de dialoog iets minder vrij zou hebben gemaakt – dat is helaas vandaag de dag wel het geval.

Dat gezegd zijnde, ben ik natuurlijk verheugd over een nieuwe opening voor dialoog en een positief antwoord op mijn voorstel van 2019, maar uit intellectuele eerlijkheid en priesterlijke trouw, voor God en voor de zielen, kan ik de visie en de doelstellingen waarvoor het dicasterie in de huidige situatie een hervatting van de dialoog voorstelt, niet aanvaarden; evenmin trouwens het uitstel van de datum van 1 juli.

Ik leg u respectvol de redenen hiervoor uit, waaraan ik enkele aanvullende overwegingen zal toevoegen.

1. We weten allebei op voorhand dat we het niet eens kunnen worden over de leer, in het bijzonder wat betreft de fundamentele koers die sinds het Tweede Vaticaans Concilie is ingezet. Deze onenigheid is voor de Priesterbroederschap niet slechts een kwestie van een verschil van mening, maar een echt gewetensconflict, voortkomend uit wat een breuk met de traditie van de Kerk blijkt te zijn. Deze complexe knoop is helaas nog ingewikkelder geworden door de leerstellige en pastorale ontwikkelingen die zich tijdens de recente pontificaten hebben voorgedaan.

Ik zie dan ook niet in hoe een gezamenlijk dialoogproces zou kunnen leiden tot een gezamenlijke vaststelling van wat “de minimale vereisten voor volledige gemeenschap met de Katholieke Kerk” zouden zijn, aangezien – zoals u zelf openhartig hebt opgemerkt – de teksten van het concilie niet kunnen worden gecorrigeerd en de legitimiteit van de liturgische hervorming niet ter discussie kan worden gesteld.

2. Deze dialoog moet de interpretatie van het Tweede Vaticaans Concilie verduidelijken. Maar die interpretatie is al duidelijk gegeven in de postconciliaire en daaropvolgende documenten van de Heilige Stoel. Het Tweede Vaticaans Concilie is geen verzameling vrij interpreteerbare teksten: het is al zestig jaar lang door de opeenvolgende pausen overgeno-

men, ontwikkeld en toegepast, volgens precieze leerstellige en pastorale richtlijnen.

Deze officiële lezing komt bijvoorbeeld tot uiting in belangrijke teksten zoals *Redemptor hominis*, *Ut unum sint*, *Evangelii gaudium* of *Amoris laetitia*. Ze komt ook tot uiting in de liturgische hervorming, begrepen in het licht van de principes die in *Traditionis custodes* worden bevestigd. Al deze documenten tonen aan dat het leerstellige en pastorale kader waarbinnen de Heilige Stoel elke discussie wil plaatsen, reeds vastligt.

3. De voorgestelde dialoog vindt vandaag plaats onder omstandigheden die niet kunnen worden genegeerd. We hebben namelijk zeven jaar gewacht op een gunstige reactie op het voorstel voor een leerstellige discussie dat in 2019 werd geformuleerd. Meer recentelijk hebben we tweemaal aan de Heilige Vader geschreven: eerst om een audiëntie aan te vragen, en vervolgens om op een duidelijke en respectvolle manier onze noden en de concrete situatie van de Priesterbroederschap uiteen te zetten.

Na een lange stilte wordt echter pas op het moment dat er sprake is van bisschopswijdingen voorgesteld om de dialoog te hervatten, wat dus een vertragende en voorwaardelijke maatregel lijkt. De uitgestoken hand voor een dialoog gaat helaas gepaard met een andere hand die al klaarstaat om sancties op te leggen. Er is sprake van een breuk in de gemeenschap, van schisma² en van “ernstige gevolgen”. Bovendien is deze dreiging nu openbaar geworden, wat een druk creëert die moeilijk te verenigen is met een oprechte wens tot broederlijke gesprekken en constructieve dialoog.

4. Bovendien lijkt het ons niet mogelijk om een dialoog aan te gaan om te bepalen wat de *minimale* vereisten zijn voor kerkelijke gemeenschap, simpelweg omdat deze taak niet aan ons toekomt. Door de eeuwen heen zijn de criteria voor het lidmaatschap van de Kerk vastgesteld en gedefinieerd door het leergezag. Wat men moest geloven om katholiek te zijn, werd altijd met gezag onderwezen, in voortdurende trouw aan de Traditie.

Het is dan ook onduidelijk hoe deze criteria door middel van een dialoog gezamenlijk kunnen worden uitgewerkt, noch hoe ze vandaag de dag zodanig kunnen worden herzien dat ze niet meer zouden overeenkomen met wat de Traditie van de Kerk altijd heeft onderwezen en wat wij op onze plaats getrouw willen naleven.

---

² De Priesterbroederschap verwerpt echter elke beschuldiging van schisma en is, gesteund door de traditionele theologie en de constante leer van de Kerk, van mening dat een bisschopswijding die niet door de Heilige Stoel is goedgekeurd, wanneer deze niet gepaard gaat met een schismatieke intentie of met het toekennen van jurisdictie, geen breuk met de gemeenschap van de Kerk inhoudt. Zie bijlage 2 op bladzijde 13.

5. Ten slotte, als er een dialoog wordt overwogen om te komen tot een leerstellige verklaring over het Tweede Vaticaans Concilie die de Priesterbroederschap kan aanvaarden, kunnen we niet voorbijgaan aan de historische precedenten van eerdere pogingen in die richting. Ik vestig in het bijzonder uw aandacht op het meest recente precedent: de Heilige Stoel en de Priesterbroederschap hebben een langdurige dialoog gevoerd, die in 2009 begon, twee jaar lang bijzonder intens was en vervolgens op meer sporadische wijze werd voortgezet tot 6 juni 2017. Al die jaren is getracht te bereiken wat het dicasterie nu voorstelt.

Uiteindelijk kwam er echter een drastisch einde aan door een eenzijdig besluit van de prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer, Kardinaal Müller, die in juni 2017 op zijn manier plechtig de “*minima* die nodig zijn voor volledige gemeenschap met de Katholieke Kerk” vaststelde, waarbij hij expliciet het hele concilie en het postconcilie³ opnam. Dit toont aan dat als men volhardt in een te geforceerde en onvoldoende serene leerstellige dialoog, men op de lange termijn, in plaats van een bevredigend resultaat te bereiken, de situatie alleen maar verergert.

Aangezien we het erover eens zijn dat we geen overeenstemming kunnen bereiken over de leer, lijkt het mij dat het enige punt waarop we elkaar kunnen vinden, de liefde jegens de zielen en jegens de Kerk is.

Als kardinaal en bisschop bent u in de eerste plaats een herder: sta mij toe u in die hoedanigheid aan te spreken. De Priesterbroederschap is een objectieve realiteit: zij bestaat. Daarom hebben de pausen in de loop van de jaren kennis genomen van dit bestaan en hebben zij door concrete en betekenisvolle daden de waarde erkend van het goede dat zij kan verrichten, ondanks haar canonieke situatie. Dat is ook de reden waarom wij vandaag met elkaar spreken.

Diezelfde Priesterbroederschap vraagt u alleen om hetzelfde goede te kunnen blijven doen voor de zielen aan wie zij de heilige sacramenten toedient. Zij vraagt u niets anders, geen privileges, zelfs geen canonieke regularisatie, die in de huidige situatie onhaalbaar is vanwege de leerstellige verschillen. De Priesterbroederschap kan de zielen niet in de steek laten. De behoefte aan bisschopswijdingen is een concrete noodzaak op korte termijn voor het voortbestaan van de Traditie, in dienst van de heilige katholieke Kerk.

Over één ding zijn we het eens: niemand van ons wil oude wonden openhalen. Ik zal hier niet herhalen wat we al hebben gezegd in de brief aan Paus Leo XIV, waarvan u rechtstreeks op de hoogte bent. Ik wil alleen benadrukken dat in de huidige situatie de enige echt haalbare weg die van de naastenliefde is.

---

3 Zie bijlage 3 op bladzijde 15.

In het afgelopen decennium hebben Paus Franciscus en u zelf uitgebreid gepleit voor “luisteren” en begrip voor bijzondere, complexe, uitzonderlijke situaties die buiten de gewone kaders vallen. U hebt ook gepleit voor een pastoraal, flexibel en redelijk gebruik van het recht, zonder te pretenderen alles op te lossen met juridische automatismen en vastgestelde systemen. De Priesterbroederschap vraagt u op dit moment niets anders – en vooral niet voor zichzelf: zij vraagt het voor die zielen die, zoals reeds aan de Heilige Vader beloofd, zij alleen maar tot ware kinderen van de Roomse Kerk wil maken.

Ten slotte is er nog een ander punt waarover we het eens zijn en dat ons moet bemoedigen: de tijd die ons scheidt van 1 juli is een tijd van gebed. Het is een moment waarop we de Hemel om een speciale genade smeken en de Heilige Stoel om begrip. Ik bid in het bijzonder voor u, tot de Heilige Geest, en – wat dit niet op als een provocatie – tot Zijn hoogheilige Bruid, de Middelaars van alle genaden.

Ik wil u nogmaals oprecht bedanken voor uw aandacht en voor de belangstelling die u aan deze kwestie wilt schenken.

Met uiterste hoogachting, Eminentie, en mijn toewijding in de Heer.

D. Pagliarani
Algemeen-Overste

+ A. de Galarreta
1ste Assistent

C. Bouchacourt
2de Assistent

+ B. Fellay
1ste Raadgever
Oud Algemeen-Overste

F. Schmidberger
2de Raadgever
Oud Algemeen-Overste

- Bijlage 1: Brief van Eerwaarde Heer Pagliarani aan Mgr. Pozzo van 17 januari 2019, zie bladzijde 11 e.v.
- Bijlage 2: Wijding en jurisdictie: ongegrondheid van de beschuldiging van schisma, zie bladzijde 13 e.v.
- Bijlage 3: Brief van Kardinaal Müller aan Mgr. Fellay van 6 juni 2017, zie bladzijde 15 e.v.

Bijlage 1

Brief van Eerwaarde Heer Pagliarani aan Mgr. Pozzo van 17 januari 2019

Eminentie,

Allereerst wil ik u bedanken voor de welwillende aandacht die u al die jaren aan de Priesterbroederschap Sint-Pius X hebt geschonken en voor het warme welkom dat u mij hebt gegeven tijdens onze ontmoeting op 22 november 2018. Mijn dankbaarheid geldt natuurlijk ook Zijne Eminentie Kardinaal Ladaria.

Zoals tijdens deze ontmoeting is afgesproken, schrijf ik u over de geplande theologische discussies. In vergelijking met wat we in het verleden hebben gedaan, stel ik voor om de voorkeur te geven aan regelmatige schriftelijke uitwisselingen tussen theologen van de Heilige Stoel en de Priesterbroederschap, waarbij bijvoorbeeld twee ontmoetingen per jaar worden gepland.

De gesprekspartners die ik voor de Priesterbroederschap voorstel, zijn priesters die geschikt zijn voor leerstellige discussies. Het gaat om de Eerwaarde Heren Arnaud Sélégny, Guillaume Gaud en Jean-Michel Gleize. Het is overigens de bedoeling dat Eerwaarde Heer Sélégny binnenkort in het Moederhuis

gaat wonen, waardoor we een directere band met elkaar kunnen onderhouden. Dit belet niet dat andere confraters van elders uit hun bijdrage kunnen leveren.

Ik denk dat het goed zou zijn om nu al na te denken over de mogelijkheid om de resultaten van deze discussies te publiceren. Dit idee kwam bij mij op toen ik het verslag las van uw ontmoeting met mijn voorganger op 28 februari 2018. U sprak zelf de wens uit om een dergelijke publicatie te realiseren. Daarom durf ik deze suggestie te doen. Maar ik laat het aan u over om aan te geven op welke manier we de samenvattingen van onze discussies kunnen publiceren, indien u dat redelijk acht.

Wat de onderwerpen van de gesprekken betreft, denk ik dat het goed zou zijn indien ze zowel betrekking hebben op het concilie als op het latere leergezag. In de postconciliaire ontwikkeling zijn er namelijk veel elementen die het mogelijk maken om de juiste interpretatie van het concilie te preciseren: vandaar het belang om het postconciliaire leergezag in de gesprekken te betrekken.

Ik stel daarom de volgende lijst voor, waarmee we vrijwel alle te behandelen thema's zouden moeten kunnen afdekken:

1. De ecclesiologische grondslagen van de oecumene;
2. De praktijk van de oecumene door de hiërarchie van de Kerk;
3. De grondslagen en doelstellingen van de interreligieuze dialoog;
4. Het heil van de joden volgens het huidige leergezag;
5. De nieuwe opvatting van het priesterschap: de theologische grondslagen en liturgische gevolgen ervan;
6. Het petrinische ambt in het licht van *Apostolos Suos, Ut Unum Sint* en andere leerstellingen van Johannes Paulus II;
7. De synodaliteit in het kader van het huidige leergezag;
8. De huidige leer over de huwelijksmoraal;
9. De voorrang en de rol van het geweten in het conciliaire en post-conciliaire leergezag.

Ik hoop dat dit ook aan uw verwachtingen voldoet.

Met eerbiedige groeten in Domino, Excellentie.

Don Davide Pagliarani

Bijlage 2

Wijding en jurisdictie: ongegrondheid van de beschuldiging van schisma

De constitutie *Lumen gentium* over de Kerk stelt in hoofdstuk III, nr. 21, dat de jurisdictiebevoegdheid door de bisschopswijding wordt verleend, gelijktijdig met de wijdingsmacht. Het decreet *Christus Dominus* over de pastorale taak van de bisschoppen in de Kerk stelt hetzelfde in de preambule, nr. 3. Deze bewering wordt overgenomen in het Wetboek van Canoniek Recht van 1983, in canon 375 § 2. In de Kerk hangt het verkrijgen van de bisschoppelijke rechtsmacht volgens het goddelijk recht echter af van de wil van de paus, en een schisma wordt juist gedefinieerd als de handeling van iemand die zich op autonome wijze een rechtsbevoegdheid toe-eigent zonder rekening te houden met de wil van de paus. Daarom zou volgens deze documenten een bisschopswijding die tegen de wil van de paus in wordt uitgevoerd, noodzakelijkerwijs een schismatische handeling zijn.

Deze redenering, die tot de conclusie zou willen komen dat toekomstige bisschopswijdingen binnen de Priesterbroederschap schismatiek zouden zijn, is volledig gebaseerd op het postulaat van het Tweede Vaticaans Concilie dat de bisschopswijding zowel de wijdingsmacht als de jurisdictie verleent.

Volgens geestelijken en theologen wier autoriteit ten tijde van het Tweede Vaticaans Concilie algemeen werd erkend, is dit uitgangspunt niet traditioneel en ontbeert een solide basis. Tijdens het concilie hebben Kardinaal Browne en Mgr. Luigi Carli dit aangetoond in hun schriftelijke opmerkingen over het ontwerp van de toekomstige constitutie *Lumen gentium*. Mgr. Dino Staffa deed hetzelfde, waarbij hij zich baseerde op de meest bewezen feiten uit de Traditie.

Pius XII verklaarde driemaal, in *Mystici corporis* in 1943, in *Ad Sinarum gentem* in 1954 en in *Ad apostolorum principis* in 1958, dat de gewone bisschoppelijke bestuursbevoegdheid die de bisschoppen genieten en die zij onder het gezag van de Paus uitoefenen, hun onmiddellijk – dat wil zeggen zonder tussenkomst van de bisschopswijding – door dezelfde paus wordt verleend: “*immediate sibi ab eodem Pontifice Summo impertita*”. Als deze bevoegdheid hun onmiddellijk wordt verleend door de wil van de paus alleen, is het onduidelijk hoe deze uit de wijding zou kunnen voortvloeien.

Temeer daar de meeste theologen en canonisten absoluut ontkennen dat de bisschopswijding de jurisdictie-macht verleent.

En de discipline van de Kerk is in tegenspraak met deze stelling. Indien de rechtsmacht inderdaad door de wijding wordt verleend, hoe komt het dan dat een gekozen paus, die nog niet tot bisschop is gewijd, vanaf het moment dat hij zijn verkiezing aanvaardt, krachtens goddelijke recht toch de volledige rechtsmacht en onfeilbaarheid bezit? Volgens dezelfde logica zouden, indien het de wijding is die de jurisdictie verleent, de benoemde maar nog niet gewijde residentie-bisschoppen, hoewel zij al als ware herders aan het hoofd van hun bisdom staan, geen jurisdictiebevoegdheid hebben en geen recht hebben om in het concilie zitting te nemen, terwijl zij in werkelijkheid wel degelijk deze twee bevoegdheden hebben vóór hun bisschopswijding. Wat betreft de titulair bisschoppen, die geen gezag hebben over een bisdom, zouden zij eeuwenlang verstoken zijn geweest van de uitoefening van een jurisdictiebevoegdheid die zij volgens *Lumen gentium* op grond van hun wijding zouden hebben ontvangen.

Als men tegenwerpt dat de wijding al een eigen rechtsbevoegdheid verleent, maar dat de paus moet tussenkomen om deze concreet te kunnen uitoefenen, dan antwoorden wij dat dit onderscheid kunstmatig is, aangezien Pius XII duidelijk zegt dat het de rechtsbevoegdheid in haar essentie is die onmiddellijk door de paus wordt meegedeeld, die zich dus niet beperkt tot het creëren van een voorwaarde die nodig is voor de goede uitoefening van deze bevoegdheid.

De bisschoppen die op 1 juli aanstaande als wijbisschoppen van de Priesterbroederschap zullen worden gewijd, zullen zich dus geen jurisdictie toe-eigenen tegen de wil van de paus in, en zullen geenszins schismatiek zijn.

De Algemeen-Overste heeft Kardinaal Fernández opnieuw laten weten dat hij graag persoonlijk een ontmoeting zou hebben met de Heilige Vader. Hij is zeer tevreden en dankbaar voor alle gebeden. Hij blijft deze situatie het gebed van de gelovigen toevertrouwen.

Menzingen, 12 februari 2026

Bijlage 3

Brief van Kardinaal Müller aan Mgr. Fellay van 6 juni 2017

Excellentie,

Zoals u weet, heeft Paus Franciscus herhaaldelijk zijn welwillendheid jegens uw Priesterbroederschap getoond, met name door alle priesters die lid zijn van uw Priesterbroederschap de bevoegdheid te verlenen om de gelovigen geldig biecht te horen en door de plaatselijke ordinarissen toestemming te geven om delegaties te verlenen voor het sluiten van huwelijken van gelovigen die de pastorale activiteiten van uw Priesterbroederschap volgen. Anderzijds wordt de discussie voortgezet over kwesties die verband houden met het volledig herstel van de gemeenschap van uw Priesterbroederschap met de Katholieke Kerk.

In dit verband heb ik, met de goedkeuring van de paus, het nodig geacht om tijdens de Gewone Zitting van onze Congregatie op 10 mei jl. de tekst van de leerstellige verklaring die u tijdens de bijeenkomst van 13 juni 2016 is overhandigd, voor te leggen als noodzakelijke voorwaarde voor het volledig herstel van de gemeenschap. Hieronder volgen de unanieme besluiten van alle leden van ons dicasterie:

1. Het is noodzakelijk om van de leden van de Priesterbroederschap Sint-Pius X te eisen dat zij zich aansluiten bij de nieuwe formule van de *Professio fidei* uit 1988. Bijgevolg volstaat het niet langer om hen te vragen de *Professio fidei* uit 1962 af te leggen.
2. De nieuwe tekst van de leerstellige verklaring moet een paragraaf bevatten waarin de ondertekenaars uitdrukkelijk verklaren dat zij de leerstellingen van het Tweede Vaticaans Concilie en die van de postconciliaire periode aanvaarden, en dat zij deze leerstellige uitspraken de nodige erkenning geven.
3. De leden van de Priesterbroederschap Sint-Pius X moeten niet alleen de geldigheid, maar ook de legitimiteit erkennen van de ritus van de Heilige Mis en de sacramenten, volgens de liturgische boeken die na het Tweede Vaticaans Concilie zijn uitgevaardigd.

Tijdens de audiëntie met de kardinaal-prefect op 20 mei 2017 heeft de paus deze beslissingen goedgekeurd.

Ik zou u dankbaar zijn indien u deze beslissingen zou willen doorgeven aan de leden van de Priesterbroederschap Sint-Pius X.

Ik verzeker u van mijn gebeden voor uw delicate opgave en verblijf met mijn toewijding in de Heer.

Gerhard Kard. Müller, Prefect

Mgr. Schneider: “Heilige Vader, verleen het apostolisch mandaat voor de bisschopswijdingen van de FSSPX”

Broederlijke oproep aan paus Leo XIV om een brug te slaan naar de Priesterbroederschap Sint-Pius X

De huidige situatie met betrekking tot de bisschopswijdingen binnen de Priesterbroederschap Sint-Pius X (FSSPX) heeft plotseling de hele Kerk wakker geschud. Kort na de aankondiging op 2 februari van het besluit van de FSSPX om deze wijdingen door te voeren, ontstond er in veel katholieke kringen een **intense en vaak gepassioneerde discussie**. De meningen in deze discussie variëren van begrip, welwillendheid, neutrale observatie en gezond verstand tot irrationele afwijzing, categorische veroordeling en zelfs openlijke haat. Hoewel er redenen zijn om te hopen – en dat is niet onrealistisch – dat Paus Leo XIV deze bisschopswijdingen zal goedkeuren, circuleren er online al voorstellen voor een excommunicatiebulle tegen de FSSPX.

De negatieve reacties, hoewel vaak goed bedoeld, laten zien dat de **kern van het probleem nog niet met voldoende eerlijkheid en duidelijkheid is aangepakt**. Men heeft de neiging om aan de oppervlakte te blijven. De prioriteiten binnen het leven van de Kerk zijn omgekeerd, waardoor de canonieke en juridische dimensie – met andere woorden, een zeker juridisch positivisme – tot het hoogste criterium wordt verheven. Bovendien is er soms een **gebrek aan historische kennis** over de praktijk van de Kerk op het gebied van bisschopswijdingen. Ongehoorzaamheid wordt zo te gemakkelijk gelijkgesteld met schisma. De criteria voor bisschoppelijke gemeenschap met de paus, en bijgevolg het begrip van wat een schisma werkelijk inhoudt, worden op een buitensporig eenzijdige manier benaderd in vergelijking met de praktijk en de opvatting die de Kerk had in de patristische tijd, in de tijd van de kerkvaders.

In dit debat worden nieuwe quasi-dogma's vastgesteld, die niet bestaan in het *depositum fidei*. **Deze quasi-dogma's beweren dat de toestemming van de paus voor de wijding van een bisschop van goddelijk recht is** en dat een wijding zonder deze toestemming, of zelfs tegen een pauselijk verbod in, op zich een schismatieke daad is. De praktijk en het begrip van de Kerk, zowel in de tijd van de kerkvaders als gedurende een lange periode daarna, zijn echter in tegenspraak met deze opvatting. Bovendien bestaat er onder de erkende theologen van de tweeduizendjarige traditie van de Kerk geen eensgezindheid over dit punt. Eeuwen van kerkelijke praktijk en het traditionele canoniek recht zijn eveneens in strijd met dergelijke absolutistische beweringen. Volgens het Wetboek van Canoniek Recht van 1917 werd een bisschopswijding tegen de wil van de paus niet bestraft met excommunicatie, maar alleen met *suspens*. De Kerk heeft daarmee duidelijk gemaakt dat zij een dergelijke handeling niet als schismatiek beschouwt.

De aanvaarding van het pauselijk primaat als geopenbaarde waarheid wordt vaak verward met de concrete vormen – die in de loop van de geschiedenis zijn geëvolueerd – waarmee een bisschop zijn hiërarchische eenheid met de paus tot uitdrukking brengt.

Geloven in het pauselijk primaat, de huidige paus erkennen, zich houden aan de onfeilbare en definitieve leer van de Kerk en de geldigheid van de sacramentele liturgie in acht nemen, vallen onder het goddelijk recht. Een simplistische opvatting die ongehoorzaamheid aan een pauselijk bevel gelijkstelt aan een schisma – zelfs in het geval van de wijding van een bisschop tegen zijn wil – was echter **vreemd aan de kerkvaders en het traditionele canoniek recht**. Zo weigerde de H. Athanasius in 357 het bevel van Paus Liberius op te volgen, die hem opdroeg zich aan te sluiten bij de hiërarchische gemeenschap van de overgrote meerderheid van het episcopaat, dat in werkelijkheid ariëers of semi-ariëers was. Hij werd toen geëxcommuniceerd. In dit geval was de H.

Athanasius ongehoorzaam uit liefde voor de Kerk en ter ere van de Apostolische Stoel, juist om de zuiverheid van de leer te vrijwaren van elke verdenking van dubbelzinnigheid.

Gedurende het eerste millennium van de kerkgeschiedenis vonden bisschopswijdingen doorgaans plaats zonder formele pauselijke toestemming, en hoefden kandidaten niet door de paus te worden goedgekeurd. De eerste canonieke regelgeving inzake bisschopswijdingen, uitgevaardigd door een oecumenisch concilie, was die van Nicea in 325, die vereiste dat een nieuwe bisschop gewijd moest worden met de instemming van de meerderheid van de bisschoppen van de provincie. Kort voor zijn dood, tijdens een periode van leerstellige verwarring, koos en wijdde de H. Athanasius persoonlijk zijn opvolger, de H. Petrus van Alexandrië, om te voorkomen dat een ongeschikte of zwakke kandidaat tot het bisschopsambt zou toetreden. Evenzo wijdde Kardinaal Iosif Slipyj, Dienaar van God, in 1977 in het geheim drie bisschoppen in Rome zonder de goedkeuring van Paus Paulus VI, wetende dat deze zich hiertegen zou verzetten vanwege de Ostopolitik die toen in het Vaticaan van kracht was. Toen Rome kennis nam van deze geheime wijdingen, werd de straf van excommunicatie echter niet toegepast.

Om elk misverstand te voorkomen, is het natuurlijk normaal gesproken – en bij afwezigheid van leerstellige verwarring of buitengewone vervolging – raadzaam om alles in het werk te stellen om de canonieke normen van de Kerk na te leven en de rechtvaardige bevelen van de paus te gehoorzamen, teneinde de kerkelijke eenheid op een meer doeltreffende en zichtbare wijze te bewaren.

De huidige situatie van de Kerk kan worden geïllustreerd aan de hand van de **volgende parabel: er breekt brand uit in een groot huis**. De brandweercommandant staat alleen het gebruik van nieuwe apparatuur toe, hoewel deze minder doeltreffend is gebleken dan de oude, beproefde gereedschappen. Een groep brandweerlieden weigert te gehoorzamen en blijft de traditionele apparatuur gebruiken; en inderdaad wordt de brand op veel plaatsen onder controle gebracht. Toch worden deze brandweerlieden als ongehoorzaam en schismatiek bestempeld en gestraft.

Om de metafoor verder door te trekken: de brandweercommandant staat alleen brandweerlieden toe die de doeltreffendheid van de nieuwe uitrusting erkennen, de nieuwe regels voor brandbestrijding volgen en zich aan de nieuwe voorschriften van de kazerne houden. Maar gezien de duidelijke omvang van de brand, de verbeterde strijd om deze te blussen en de ontoereikendheid van het officiële team, grijpen andere vrijwilligers – ondanks het verbod van de brandweercommandant – in met competentie, knowhow en goede bedoelingen, en dragen zo bij aan het succes van de inspanningen van de brandweercommandant.

Voor zo'n rigide en onbegrijpelijk gedrag zijn er twee mogelijke verklaringen: ofwel ontkent de brandweercommandant de ernst van de brand, een beetje zoals in het Franse liedje *Tout va très bien, Madame la Marquise!* [Lied van Paul Misraki, 1935. Nederlandse Liederenbank], ofwel wil de brandweercommandant in feite dat een groot deel van het huis afbrandt, zodat het later volgens een nieuw plan kan worden herbouwd.

De huidige crisis in verband met de aangekondigde – maar nog niet goedgekeurde – bisschopswijdingen binnen de FSSPX legt voor de ogen van de hele Kerk **een wond bloot die al meer dan zestig jaar sluimert**. Deze wond kan worden vergeleken met een kerkelijke kanker, meer bepaald met de kerkelijke kanker van doctrinaire en liturgische ambiguïteiten.

Onlangs verscheen op de blog *Rorate Caeli* een uitstekend artikel, geschreven met een zeldzame theologische helderheid en intellectuele eerlijkheid, onder de titel: "De lange schaduw van Vaticanum II: ambiguïteit als kerkelijke kanker" (Canon of Shaftesbury, *The Long Shadow of Vatican II: Ambiguity as Ecclesial Cancer*", *Rorate Caeli*, 10 februari 2026). Het fundamentele probleem van bepaalde dubbelzinnige verklaringen van het Tweede Vaticaans Concilie is dat het ervoor heeft gekozen om de voorkeur te geven aan een pastorale toon boven leerstellige precisie. We kunnen het eens zijn met de auteur wanneer hij zegt:

*"Het probleem is niet dat Vaticanum II ketters was. **Het probleem is dat het dubbelzinnig was.** En in die dubbelzinnigheid zagen we de kiemen van de verwarring die aanleiding gaf tot enkele van de meest verontrustende theologische ontwikkelingen in de moderne geschiedenis van de Kerk. Wanneer de Kerk zich in vage bewoordingen uitdrukt, ook al is dat niet opzettelijk, dan staan er zielen op het spel"*.

De auteur vervolgt:

"Wanneer een leerstellige 'ontwikkeling' in tegenspraak lijkt te zijn met wat eraan voorafging, of wanneer er decennia van theologische gymnastiek nodig zijn om deze in overeenstemming te brengen met het eerdere leerstellige onderwijs, moeten we ons afvragen: is dit een ontwikkeling of een breuk die als ontwikkeling wordt vermomd?"

We kunnen redelijkerwijs aannemen dat de FSSPX niets liever wil dan de Kerk helpen om uit deze leerstellige en liturgische ambiguïteit te komen en haar heilzame en eeuwige duidelijkheid terug te vinden – net zoals het leergezag van de Kerk, onder leiding van de pausen, dat door de geschiedenis heen ondubbelzinnig heeft gedaan na elke crisis die gekenmerkt werd door verwarring en doctrinaire ambiguïteit.

In werkelijkheid zou de Heilige Stoel de FSSPX dankbaar moeten zijn, omdat zij momenteel bijna **de enige belangrijke kerkelijke entiteit** is die openlijk en publiekelijk wijst op het bestaan van dubbelzinnige en onjuiste elementen in bepaalde verklaringen van het concilie en in de *Novus Ordo Missae*. De FSSPX laat zich in dit streven leiden door een oprechte liefde voor de Kerk: als zij geen liefde had voor de Kerk, de paus en de zielen, zou zij dit werk niet ondernemen, noch in dialoog treden met de Romeinse autoriteiten – en zou haar leven ongetwijfeld gemakkelijker zijn.

De volgende woorden van Mgr. Marcel Lefebvre zijn zeer ontroerend en weerspiegelen de houding van de huidige leiders en de meeste leden van de FSSPX: *“O ja, wij hebben geloof in Petrus, wij hebben geloof in de opvolger van Petrus. Maar zoals Paus Pius IX het zo treffend verwoordde in zijn dogmatische constitutie: de paus heeft de Heilige Geest ontvangen, niet om nieuwe waarheden te verkondigen, maar om ons in het geloof van altijd te houden. Dat is de definitie van de paus die Paus Pius IX tijdens het Eerste Vaticaans Concilie heeft gegeven. En daarom zijn wij ervan overtuigd dat wij door deze tradities in ere te houden onze liefde, onze volgzzaamheid en onze gehoorzaamheid aan de opvolger van Petrus betuigen. Wij kunnen niet onverschillig blijven tegenover de achteruitgang van het geloof, de moraal en de liturgie. Dat is uitgesloten! Wij willen ons niet afscheiden van de Kerk; integendeel, wij willen dat de Kerk voortbestaat!”*

Als iemand zijn moeilijkheden met de paus als een van zijn grootst spiritueel lijden beschouwt, bewijst dat onomstotelijk dat er geen sprake is van een schismatische intentie. Echte schismatieken scheppen zelfs op over hun afscheiding van de Apostolische Stoel. Ze zouden de paus nooit nederig smeken om hun bisschoppen te erkennen.

Hoe katholiek zijn dan de volgende woorden:

“Wij betreuren het ten zeerste; het doet ons enorm veel pijn te denken dat wij vanwege ons geloof in moeilijkheden verkeren met Rome. Hoe is dit mogelijk? Het is iets dat ons voorstellingsvermogen te boven gaat, iets wat we nooit hadden kunnen bedenken, wat we nooit hadden kunnen geloven, vooral niet in onze kindertijd, toen alles nog uniform was, toen de Kerk in haar algemene eenheid hetzelfde geloof beleeft, dezelfde sacramenten had, hetzelfde Offer van de Mis, dezelfde catechismus”.

We moeten eerlijk kijken naar de duidelijke dubbelzinnigheden met betrekking tot godsdienstvrijheid, oecumene en collegialiteit, evenals naar de onnauwkeurigheden in de leer van de *Novus Ordo Missae*. In dit verband is het de moeite waard om het recent verschenen boek van Archimandriet Boniface Luykx, conciliair expert en gerenommeerd liturgist, te lezen, waarvan de titel veelzeggend is. *A Wider View of Vatican II. Memories and Analysis of a Council Consultor. (Een bredere kijk op Vaticanum II. Herinneringen en analyse van een conciliair consulent.)*

Zoals G. K. Chesterton zei: “Bij het betreden van de kerk wordt ons gevraagd onze hoed af te nemen, niet ons hoofd”. Het zou een tragedie zijn als de FSSPX volledig zou worden uitgesloten, en de verantwoordelijkheid voor een dergelijke **verdeeldheid zou in de eerste plaats bij de Heilige Stoel liggen.** De Heilige Stoel zou de FSSPX moeten verwelkomen door haar ten minste een minimum aan kerkelijke integratie te bieden en vervolgens de leerstellige dialoog voort te zetten. De Heilige Stoel heeft zich opmerkelijk genereus getoond tegenover de Chinese Communistische Partij door haar toe te staan kandidaten voor het bisschopsambt te kiezen, maar haar eigen kinderen, de duizenden gelovigen van de FSSPX, worden behandeld als tweederangsburgers.

De FSSPX zou de toestemming moeten krijgen om een theologische bijdrage te leveren om de passages van het Tweede Vaticaans Concilie die twijfels en doctrinaire moeilijkheden oproepen, te verduidelijken, aan te vullen en, indien nodig, te wijzigen. Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat het Leergezag van de Kerk in deze teksten niet de bedoeling had zich uit te spreken door middel van dogmatische definities met onfeilbaarheid (cf. Paulus VI, *Algemene audiëntie*, 12 januari 1966).

De FSSPX spreekt precies dezelfde *Professio fidei* uit als die van de vaders van het Tweede Vaticaans Concilie, bekend onder de naam *Professio fidei tridentino-vaticana*. Als, volgens de expliciete woorden van Paus Paulus VI, het Tweede Vaticaans Concilie geen definitieve leer heeft gepresenteerd, noch de intentie had om dat te doen, en als het geloof van de Kerk voor, tijdens en na het concilie hetzelfde blijft, waarom zou dan de geloofsbelijdenis die tot 1967 in de Kerk geldig was, plotseling niet meer als een geldig teken van het ware katholieke geloof worden beschouwd?

Toch wordt de *Professio fidei tridentino-vaticana* door de Heilige Stoel als onvoldoende beschouwd voor de FSSPX. Zou deze *Professio fidei* in werkelijkheid niet het minimum zijn dat vereist is voor kerkelijke gemeenschap? Als dat niet het geval is, wat zou dan eerlijk gezegd het minimum kunnen zijn? De FSSPX is verplicht, als *conditio sine qua non*, een *Professio fidei* af te leggen waarin zij de pastorale, en niet definitieve, leerstellingen van het laatste concilie en het daaropvolgende leergezag aanvaardt. Als dat werkelijk deze zogenaamde “minimale eis” is, dan lijkt Kardinaal Victor Fernández met woorden te spelen!

Paus Leo XIV verklaarde tijdens de oecumenische vespers van 25 januari 2026, aan het einde van de week van gebed voor de eenheid van de christenen, dat er al eenheid bestaat tussen katholieken en niet-katholieke christenen, omdat zij het minimum van het christelijk geloof delen. “*Wij delen het geloof in één enkele God, Vader van alle mensen, wij belijden samen de enige Heer en ware Zoon van God Jezus Christus en de enige Heilige Geest, die ons inspireert en aanspoort tot*

volledige eenheid en tot het gezamenlijke getuigenis van het Evangelie.” (Lett. ap. *In unitate fidei*, n. 12) Hij verklaarde bovendien: *“Wij zijn één! Dat zijn we nu al! Laten we dat erkennen, ervaren en uitdragen!”*

Hoe valt deze verklaring te rijmen met de bewering van vertegenwoordigers van de Heilige Stoel en van bepaalde hoge geestelijken dat de FSSPX leerstellig niet is verenigd met de Kerk, terwijl zij toch de *Professio fidei* van de vaders van het Tweede Vaticaans Concilie – de *Professio fidei tridentina-vaticana* – belijdt?

Voorlopige pastorale maatregelen ten gunste van de FSSPX voor het geestelijk welzijn van zoveel voorbeeldige katholieke gelovigen zouden een diepgaand bewijs zijn van de pastorale naastenliefde van de opvolger van Petrus. Daarmee zou Paus Leo XIV zijn vaderlijk hart openstellen voor deze katholieken die in zekere zin in de existentiële periferie van de Kerk leven, waardoor zij zouden kunnen voelen dat de Apostolische Stoel werkelijk een Moeder is, ook voor de FSSPX.

De woorden van Paus Benedictus XVI zouden het geweten moeten prikkelen van degenen die in het Vaticaan zullen beslissen over de toestemming voor bisschopswijdingen voor de FSSPX. Hij herinnert ons eraan:

*“Als we terugkijken op het verleden, op de verdeeldheid die het lichaam van Christus door de eeuwen heen heeft verscheurd, hebben we voortdurend de indruk dat op kritieke momenten, toen de verdeeldheid begon te ontstaan, de leiders van de Kerk niet genoeg hebben gedaan om verzoening en eenheid te bewaren of te bereiken; we hebben de indruk dat de nalatigheden van de Kerk mede schuldig zijn aan het feit dat deze verdeeldheid zich heeft kunnen versterken. Deze blik op het verleden legt ons vandaag een verplichting op: alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat allen die werkelijk naar eenheid verlangen, de mogelijkheid hebben om in die eenheid te blijven of haar opnieuw te vinden”. (Brief aan de bisschoppen ter gelegenheid van de publicatie van de apostolische brief “*motu proprio data*” *Summorum Pontificum* over het gebruik van de Romeinse liturgie van vóór de hervorming van 1970, 7 juli 2007)*

Voorlopige en minimale pastorale maatregelen voor de FSSPX, genomen voor het geestelijk welzijn van haar duizenden gelovigen over de hele wereld – met inbegrip van een apostolisch mandaat voor bisschopswijdingen – zouden de nodige voorwaarden scheppen om op een serene manier misverstanden, vragen en twijfels van doctrinaire aard te klaren, die zijn ontstaan door bepaalde uitspraken in de documenten van het Tweede Vaticaans Concilie en het daaropvolgende pauselijk leergezag. Tegelijkertijd zouden deze maatregelen de FSSPX de mogelijkheid bieden om op constructieve wijze bij te dragen aan het welzijn van de hele Kerk, terwijl een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen wat behoort tot het goddelijk geopenbaarde geloof en de definitief door het leergezag voor-

gestelde leer, en wat, gezien het in wezen pastorale karakter ervan in bijzondere historische omstandigheden, openstaat voor diepgaande theologische studie, zoals dat altijd de praktijk is geweest binnen de Kerk.

Bezorgd om de eenheid van de Kerk en het geestelijk heil van zoveel zielen, richt ik mij met respectvolle en broederlijke naastenliefde tot onze Heilige Vader, Paus Leo XIV:

Heilige Vader, verleen het apostolisch mandaat voor de bisschopswijdingen van de FSSPX. U bent ook de vader van vele zonen en dochters – twee generaties gelovigen die tot nu toe begeleid zijn door de FSSPX, die de paus liefhebben en die ernaar streven ware zonen en dochters van de Roomse Kerk te zijn. Blijf daarom onpartijdig en toon met een grote vaderlijke geest en een waarachtig Augustijnse geest dat u bruggen bouwt, zoals u voor de hele wereld hebt beloofd tijdens uw eerste zegening na uw verkiezing. Laat uw naam niet de geschiedenis van de Kerk ingaan als degene die er niet in is geslaagd deze brug te bouwen – een brug die op dit werkelijk providentiële moment met een genereuze wil had kunnen worden gebouwd – en die in plaats daarvan een werkelijk onnodige en pijnlijke verdere verdeeldheid binnen de Kerk toestond, terwijl er juist synodale processen gaande waren die bogen op een maximale pastorale reikwijdte en kerkelijke inclusiviteit. Zoals Uwe Heiligheid onlangs heeft benadrukt: *"Laten we ons inzetten om de oecumenische synodale praktijken verder te ontwikkelen en elkaar te vertellen wie we zijn, wat we doen en wat we onderwijzen"*. (cf. Franciscus, *Voor een synodale Kerk*, nn. 137-138) (*Homilie, Viering van de Tweede Vespers LIXe week van gebed voor de eenheid van de christenen, 25 januari 2026.*)

Heilige Vader, als u het apostolisch mandaat voor de bisschopswijdingen van de FSSPX verleent, zal de Kerk van onze tijd daar niets bij verliezen. U zult een echte bruggenbouwer zijn, en meer nog, een voorbeeldige bruggenbouwer, want u bent de Paus, de *Summus Pontifex*.

+ Athanasius Schneider,
hulpbisschop van het Aartsbisdom Sainte-Marie in Astana
24 februari 2026

De Beknorte Summaleer van de H. Thomas door Pater Cattellion o.p.
wordt in het volgende Informatieblad weer opgepakt.

Onder het Vaandel van de Onbevleete: een nieuwe etappe voor de M.I. in Nederland

“Schreeuw het uit met duizend talen, want ik zie dat de wereld verrot is door het zwijgen.” Deze vurige woorden van de Heilige Catharina van Siena vormden zes jaar geleden de basis voor de oprichting van de stichting die haar naam draagt. In een tijd waarin de Kerkelijke crisis diepe sporen trekt en de stilte rondom de klare geloofsleer soms oorverdovend is, werd de **Stichting H. Catharina van Siena** in het leven geroepen om de wapens van de Traditie op te pakken.

De Erkenning

Vandaag mogen wij met grote dankbaarheid een mijlpaal delen die voor de katholieke Traditie in Nederland van wezenlijk belang is. Op 2 maart van dit jaar heeft de Heilige Catharina van Siena Stichting uit handen van **E.H. Karl Stehlin**, namens het internationale hoofdkwartier in Warschau, het officiële certificaat van erkenning ontvangen. Hiermee is de Stichting H. Catharina van Siena de **enige officieel erkende M.I. 2de graad organisatie in Nederland**.

Daar waar de 1ste graad van de *Militia Immaculatae* zich richt op de individuele toewijding, roept de 2de graad op tot georganiseerde samenwerking. Het is een ridderslag voor ons werk, maar vooral een oproep om de krachten van Maria-strijders in ons land op grote schaal te bundelen.

Zes Jaar Apostolaat in de Modder van de Tijd

Deze erkenning is niet uit de lucht komen vallen. In de afgelopen zes jaar heeft de stichting getracht het “vuur”

van haar patrones te vertalen in daden. Onze missie beperkt zich niet tot de studeerkamer; wij zoeken de ziel op waar zij zich bevindt.

- **De Wonderdadige Medaille:** De teller staat inmiddels op **7620 verspreide medailles**, aangeboden via straatapostolaat of door samenwerking met parochies en kloosters.
- **In dienst van de Kerk:** Naast Rozenkransgebedsdagen en bedevaarten (zoals van St. Willebrord naar Meersel-Dreef), hebben wij ons toegelegd op het onderhoud van religieuze beelden en de dikwijls vergeten graven van priesters en religieuzen.
- **Geestelijke Ruggensteun:** Wij hebben een gebedskring die iedere eerste woensdag van de maand gezamenlijk (ieder vanuit zijn eigen woning) de Heilige Rozenkrans bid. Elke vrijwilliger werkt onder de directe voorspraak van onze patrones en draagt een 3de graads relikwie van de Heilige Catharina aan zijn Rozenkrans, als herinnering aan haar moed en om goed op haar voorspraak te kunnen bidden.

De Statuten van de Strijd

Onze statuten zijn identiek aan die van de *Militia Immaculatae* zoals de Heilige Maximiliaan Kolbe deze bedoelde: het bekeren van ketters, schismatieken en zij die dwalen, en het verdedigen van de eer van onze Hemelse Moeder.

Hier ontmoeten de twee heiligen elkaar. Waar Catharina niet schroomde om zelfs de paus in Avignon te vermanen om terug te keren naar Rome, daar leerde de Heilige Kolbe ons dat de Onbevleete het schild is tegen de moderne dwalingen. In de huidige Kerkelijke situatie, waarin titels van Maria ter discussie staan en de waarheid vaak wordt versluierd, handelen wij naar de natuur van de Heilige Catharina: vuur. Wij willen de Kerk dienen door haar eer te verdedigen en zielen naar Jezus te leiden door de handen van de Onbevleete.

Een Oproep aan alle Ridders

Binnen de kapellen van de FSSPX in Nederland bevinden zich vele individuele M.I.-leden. De Onbevleete vraagt ons nu om meer: zij vraagt om eenheid. Nu de stichting de officiële status van 2de graad heeft bereikt, beschikken we over de structuur en de ervaring om het apostolaat in Nederland naar een hoger plan te tillen.

Wij nodigen u uit: sluit u bij ons aan. Help ons om de Wonderdadige Medaille te verspreiden, de graven van onze priesters, zusters en voorvaderen in het geloof te eren en een biddend front te vormen in onze gebedskring. Laten wij niet zwijgen, maar handelen. Want zoals onze patrones zei: *“Als je bent wie je moet zijn, zul je heel de wereld in vuur en vlam zetten”*.

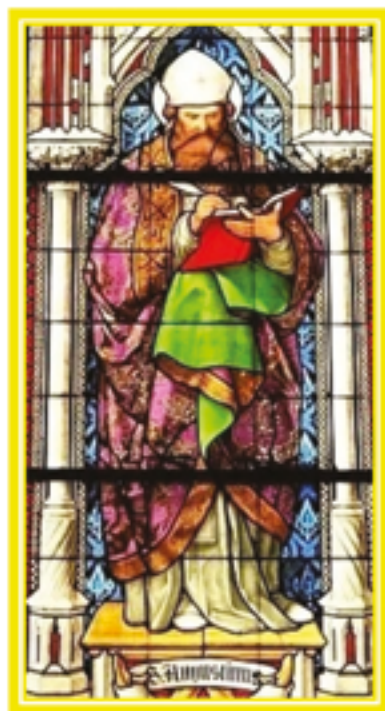
Thomas van Oeffelen

voorzitterhcvss@gmail.com
0640887756

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

April:

Opdat jonge mensen de roep Gods mogen beantwoorden!

Mei:

Om de zonden tegen de kuisheid weer goed te maken!

De H. Augustinus - Van onreine slaaf tot grootste kerkvader

Beste Kruisvaarders,

Begaafde jongen, maar ...

354, Thagaste, West-Romeinse provincie Africa, nu bij de grens van noordoost Algerije en Noord-Tunesië, in het

Atlasgebergte. De heidense raadsheer Patricius en zijn christelijke echtgenote Monica krijgen een derde kindje en noemen het “Augustinus”. De jongen blijkt een knap kopje! Slim! De ouders willen hem de beste opvoeding van die tijd geven. Maar: kleine Augustinus wil maar twee dingen: wedstrijden winnen en beroemd zijn. Al snel merkt hij dat volwassenen bijna allemaal acteurs in toneelvoorstellingen bewonderen. Augustinus dus ook! Nieuwsgierig als hij is, sluipt hij alsmear vaker weg van de studie en vlucht naar: het toneel ...

Zware puber

Als het van jonge Augustinus alleen zou afhangen ... zou hij studeren? Nee hoor! Spelen, toneel kijken en ... snoepen! Maar gelukkig voor hem heeft hij

ouders en opvoeders die niet dom zijn en hem vaak genoeg bij de les houden. Zodat anders luie Augustinus het toch goed doet op school! Hij wordt naar de stad Madaura gestuurd voor de middelbare school (retorica). Maar de jongen wil zó graag winnen, dat hij daarvoor bereid is niet per se meer te oefenen, maar vals te spelen! Gaat dat goed? Natuurlijk niet: een bedrieger wordt vaak genoeg betrapt. Wat dan gedaan? Puber Augustinus gaat dan krijsen dat het niet waar is! En zich daarbij belachelijk maken, zodat niemand hem nog vertrouwt!

*Gelukkig worden door ...
onkuisheid?*

Het jaar 370. Jonge Augustinus wordt zestien jaar oud. Hij begint te merken dat meisjes mooi zijn. De goede God

legt een zekere verliefdheid, een verlangen in de mens, zodat hij de moeder kan hebben te trouwen, een mooi gezin te stichten en daar dapper voor te werken. Maar ... Augustinus wil alleen maar genieten. Zonder huwelijk. Want daar moet je ouder voor zijn en je brood kunnen verdienen. Het helpt niet dat zijn papa alleen maar denkt aan het schoolse succes van zijn begaafde zoon. En dat hij Augustinus ook een jaar thuis houdt. "Leeggang", niets van studie of ander werk te doen hebben. En dan slechte vrienden. En nu begint jonge Augustinus te verlangen, ... niet naar een mooi huwelijk, maar naar het lichaam van meisjes. Om er ongeremd van te genieten. Hij gaat vrijwillig met onkuisse gedachten spelen. Hoewel Jezus ons heeft gewaarschuwd: Mattheüs 5, 27-29: "Gij hebt gehoord: Gij zult geen echtbreuk plegen! Maar Ik zeg u:

Al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft in zijn hart al echtbreuk met haar gepleegd! Indien uw rechteroog u aanstoet geeft, ruk het uit en werp het van u weg; want het is beter voor u,

dat een van uw lichaamsdelen verloren gaat dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen!” Augustinus weet het. Maar: hij heeft nooit geleerd zich te beheersen. Dus ook nu niet! En zo begint hij met zonden van onkuisheid, alleen. En dan gebeurt wat dan moet gebeuren: Augustinus wordt verslaafd. Hij kan niet meer zonder! Voelt hij zich goed daarbij? Alleen kort. Voor de rest: alleen maar onrust! En de onschuld kwijt ...

Gevecht om een studentenziel

Het jaar 371. Zeventienjarige Augustinus mag hogere studies beginnen in de grote stad Carthago. Weg van het toezicht van ouders. Ideaal om verdorven nietsnut te worden! Maar: de grote eierzucht van Augustinus heeft toch nog een goede kant. Augustinus wil goede naam bij de medemensen. Het weerhoudt de jongeman ervan voor het oog van medemensen domme dingen te doen. En dan moet Augustinus voor

zijn studie een boek lezen van de bekende schrijver en staatsman Cicero: “Hortensia”. Student Augustinus begint nu zowaar liefde te krijgen voor de wijsheid: juist te oordelen en verstandig te leven. Goede Herder Jezus is daardoor hard aan deze ziel aan het trekken! Zelfs gaat de jonge Augustinus nu voor het eerst het Woord Gods, de H. Schrift, de Bijbel, openen!

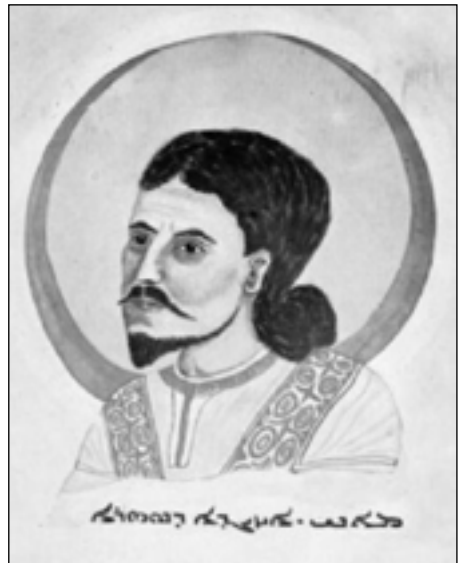
*Gelukkig worden door
een ander geloof?*

Maar dan ... is Augustinus ontgoocheld! De H. Schrift gebruikt niet zo'n chique, gezwollen taal als Cicero. En in plaats van zijn ziel voor de prachtige inhoud te openen, legt Augustinus het Woord Gods minachtend weg. ... Kan dat goed gaan? Nee! Direct daarna hoort Augustinus leeraars en medestudenten over “waarheid” spreken en minachtend neerkijken op “die domme katholieke christenen”! Die

spotters beweren zelf de échte christenen te zijn. Ze werpen het Oude Testament weg als “van de duivel”, nemen delen van het Nieuwe Testament en voegen daar nog geschriften aan toe van hun zogenaamd “superslimme” stichter: Mani. Die beweert dat de duivel óók schepper is, naast de goede God. En dat “de goede schepping” gevangen is geraakt in “de slechte schepping”. Onze goede ziel in een zogenoemd “boos lichaam”. En nog meer gekkigheden. Trotse Augustinus wil bij “de slimmen” horen en wordt nu zelf manicheeër. En trapt hij in een ketterij, leugens!

Een “engel Gods” gestuurd

Augustinus' heilige moeder Monica is intussen weduwe geworden. In een droom wordt ze gewaarschuwd over haar zoon. Ze reist naar hem toe en vertelt hem haar droom. Die kan er niets tegen in brengen. Eigenlijk heeft

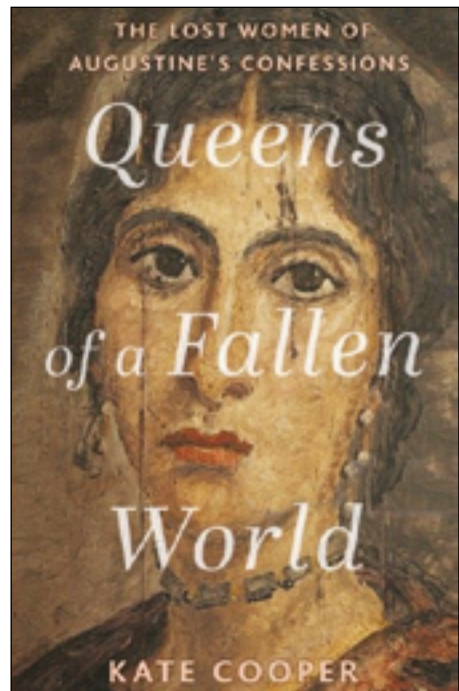

hij zijn moeder nog wel lief, maar hij vindt het vervelend dat ze hem nu weer “op de vingers kijkt”. Een begaafde jongeman laat zich echter niet makkelijk door een vrouw, door zijn moeder, overtuigen. Van verdriet overmand gaat Monica vaker huilen. Geeft ze het op? Nee! Ze vraagt raad aan de bisschop van Carthago. Die antwoordt: “Geduld, moedertje! Nog is uw zoon te eigenwijs om naar uw goede raad te luisteren. Maar ik ben ervan overtuigd: een zoon van zulke tranen kan niet verloren gaan!” Monica ziet dit als een antwoord van de Hemel en schept nieuwe moed!

*Gelukkig worden als in een huwelijk,
maar dan zonder trouwen?*

In Carthago kan Augustinus makkelijker naar het toneel dan vroeger thuis. En zo wordt hij verliefd op één van de actrices. En zij heeft ook interesse

aan hém. Dus: trouwen, een gezinnetje stichten? Nee! Dat doen ze niet! Omdat Augustinus' studie nog niet klaar is. Omdat zij verder succes wil als actrice. Omdat ze geen zin hebben in werken voor kinderen. Omdat ze niet willen wachten om te mogen genieten van elkaars lichaam. En dus, wat doen ze? Samenwonen. Zónder trouwen. Maar toch niet van elkaars lichaam afblijven. Augustinus denkt dat het wel even leuk zal zijn als in een huwelijk. Hij is zijn minnares immers echt trouw. Maar ... ze "passen goed op" geen kinderen te krijgen. En dat zorgt voor spanning en onrust. Augustinus merkt het: hij wordt er niet gelukkig van. Toch krijgen hij en zijn minnares een kind, een zoon. Augustinus noemt hem: "Adeodatus", "van-God-gekregen". Niet echt omdat hij en zijn minnares het wilden. Meer van: "Vooruit dan maar ..."

Gelukkig worden door een ander geloof? Deel twee

383. Negenentwintigjarige Augustinus is enthousiast: een "grote" leraar van de sekte der manicheeërs komt naar Carthago: Faustus van Mileve. En inderdaad: die man kan net als Augustinus indrukwekkende redenen houden. Maar: Augustinus begint te merken, dat wanneer die Faustus over de natuur en de schepping gaat praten, zijn verhaal vol fouten zit. Fabels, leugens! Augustinus geraakt ontgoocheld over die top-ketter en noemt hem "een strik van de duivel"! Kort daarop komt nog zo'n "grote" van die sekte onderwijzen. Hij noemt zich "Manicheüs". Hij onderwijst niet alleen "godsdienst", maar ook andere vakken. Augustinus en an-

dere leerlingen merken al snel dat de man zich voor geleerd tracht te verkopen, maar over de natuur, de planeten, de sterren ... onzin aan het vertellen is. Dan gaan de leerlingen er hem op wijzen. Gaat die domme leraar nu nederig zijn en zijn fout herstellen? Nee! Hij geeft nog harder "gas"! Augustinus begint er ontgoocheld van te geraken en gaat aan de hele manicheïsche sekte twifelen. Goed voor hem!

Gelukkig worden door het beroep?

Een leraar kan gelukkig zijn. Als hij zijn vak goed beheerst, het goed en met plezier kan uitleggen, en de toehoorders dit ook goed opnemen en er beter van worden. Hoe gaat dat met Augustinus? In zijn negende jaar als leraar schrijft hij: "Er heerst te Carthago onder de studenten een schandelijke en ongebreidelde teugelloosheid: onbeschaamd stormen ze binnen en bijna als razenden verstoren zij de orde, die ieder in het belang van zijn leerlingen heeft ingesteld. Met onbegrijpelijke lompheid doen ze vele onbehoorlijke dingen, die bij de wet strafbaar zouden zijn, als ze niet door de gewoonte beschermd werden". Augustinus is de wanorde onder de studenten in Carthago grondig zat! Hij hoort dat er op scholen in Rome veel meer tucht heerst en dat je in Rome nog bij de keizer kunt carrière maken ook. Augustinus: "Dan verhuis ik naar Rome!"

Wéér die "Engel Gods"!

Monica, Augustinus' heilige moeder, barst in tranen uit: "Ga toch niet weg!" Misschien vreest ze dat het in Rome

woedend! Dan hoort hij dat er in Milaan, één van de andere grootste steden van het Romeinse Rijk een leraar redenaarskunst wordt gezocht. Wie die baan wil, moet in Rome echter een proefrede houden. Augustinus slaagt! Op naar Milaan!

Gelukkiger dan een man met een aanzienlijke positie? Kan dat? Wel ...

erger zal worden met haar zoon. Dan vertelt Augustinus haar: “Wees niet bang. Ik ga niet weg. Maar ik wil wel een goede vriend uitzwaaien, die wacht op een gunstige wind om uit te varen”. Mama blijft in de buurt van haar zoon. Ze gaat slapen. De volgende ochtend: “Augustinus? Zoon? Waar ben je?” Weg! Hij heeft gelogen! In de nacht is hij ingescheept! Arme moeder! En? Is de zoon tenminste blij? Nee! Hij wordt dodelijk ziek! Als hij zó sterft, is zijn ziel verloren! Mama bidt voor haar verloren zoon. De goede God verhoort haar. Augustinus geneest en krijgt dus een nieuwe kans.

Gelukkig met een droombaan in de droomstad?

Vind Augustinus het werk als leraar dat hij wilde? Ja! Zijn de leerlingen in de les ordelijk, zoals hij heeft gehoord? Ja! Dus: Augustinus blij? Wel: wat anders is dan in Carthago: de leraar wordt door de leerlingen pas betaald ... op de laatste lesdag. En wat merkt Augustinus? Nadat hij zich maandenlang voor hun heeft uitgesloofd: ze verschijnen niet in de laatste les! En betalen dus niet! Bedriegers! Augustinus heeft dus voor niets gewerkt! Hij is geschokt en

Elke dag staan Augustinus en zijn ijdele collega's onder druk om een steeds nieuwe glanzende redevoering te houden. Terwijl ze op een morgen zo ernstig door de straat lopen, zien ze een bedelaar bij het huis van een christelijk gezin aankloppen: “In de naam van Jezus: geef mij toch wat van jullie ontbijt!” En die goede mensen waar hij heeft aangeklopt, geven hem veel méér dan hij had verwacht: brood, kaas en een hele karaf wijn. De zwerver neemt er een slok van en dan springt hij zingend en stralend van vreugde en dankbaarheid door de straten! Augustinus keert zich naar de andere redenaars: “Hoewel wij rijk genoeg zijn: niemand onder ons is ooit zo blij geweest als die arme gast hier!”

Zelfs hier? Wéér die “engel Gods”!

Wie komt Augustinus nog méér tegen in Milaan? Moeder Monica! Tot hier heeft ze hem dus opgespoord! Zoonlief is wel een beetje onder indruk van haar taaiheid en liefde: “Vergeef me, dat ik u over die boottocht heb belogen ...” Moeder Monica is slim: “Je wil toch altijd maar beter worden als redenaar en advocaat? Welnu: hier in de stad is er één van de besten van de wereld:

de vroegere provinciegouverneur: Ambrosius. Intussen is hij wel ... bisschop van de stad! Maar zelfs de keizer luistert naar hem!” Augustinus heeft allang van de vroegere prefect van de provincie Gallia Cisalpina gehoord. En dat die intussen katholiek bisschop van de stad Milaan is geworden. Gaat Augustinus nu in op het voorstel van zijn mama? Ja! Hij wil Ambrosius horen. Maar: niet voor de inhoud. Niet voor het geloof. Wel om meer te leren over redenaarskunst.

En er nog één bij!

Monica's truc werkt: Augustinus gaat de kerk in om de prachtige preken van deze geweldige kerkvader te horen! Tijdens die preken begint het in Augustinus te “wringen”: hij ziet in, dat alleen het katholieke geloof klopt en mooi is. Heel wat anders dan die leugens van de manicheeërs! Maar Augustinus gaat daarbij echter iets onaangenaams beseffen: dat zijn eigen manier

van leven met het ware geloof en dus de wil van de goede God niet te rijmen valt! Toch maken bepaalde dingen in de preken van Ambrosius Augustinus zeer nieuwsgierig. Monica raadt haar zoon aan de man Gods eens persoonlijk te bezoeken met zijn vele vragen. Wat Augustinus misschien niet weet: Monica en Ambrosius werken samen om de ziel van Augustinus te redden! En ja: het knaagt verder in zijn ziel! Alleen: de vijand (duivel) slaagt erin Augustinus tegen te houden! Hij durft nooit bij Ambrosius binnen te gaan, omdat hij hem altijd ziet bidden of studeren.

*Het verstand begint te zien.
En de wil?*

Als je inziet dat iets het beste voor jou is, dan doe je het toch! Of niet? Soms zijn mensen bewust ... dom. Inzien en tóch niet doen! Omdat de wil zwak is. En of “het vlees”. Bij Augustinus, die denkt: “Ik kan me geen nacht voorstellen zonder bij een vrouw te slapen! Ik kan me dus nog niet bekeren! LATER!” Maar zijn eigen slavernij en lafheid maken Augustinus grondig ongelukkig. Hij waagt tóch een gesprek met Bisschop Ambrosius. En hij merkt: “Die is een echte man Gods! Een vader die mij hartelijk ontvangt!” Monica spreekt nu een hartig woordje met haar zoon: “Wordt toch een eerbaar man!” Augustinus heeft een probleem: “Met die waarmee ik nu samenwoon, kan ik geen eerbaar huwelijk sluiten. ...” En? Augustinus stuurt Melana weg! Dan doet het hem pijn: “Mijn minnares werd van mijn zijde gerukt! Mijn hart dat aan haar verbonden was, werd geteisterd, gewond en bloedend. ...” Au-

gustinus kiest zich nu een ander meisje uit, ... maar: zij is nog minderjarig en kan pas binnen twee jaar met hem trouwen. Zal Augustinus dan zolang kuis leven? Hij bidt: "O God, schenk mij kuisheid en onthouding. Maar ... nu nog niet!" Dat is geen oprecht gebed! Met zijn verstand kan Augustinus zien wat goed is. Maar zijn vlees en wil blijven zwak!

*Gelukkig worden door de
bekering op te schuiven?*

De Goede Herder (Jezus) jaagt gelukkig nog steeds op de ziel van Augustinus. Op een dag kan Augustinus de gedachte niet meer afschudden: "Waarom altijd: 'Morgen, morgen ...' Waarom niet vandaag?" Dan hoort Augustinus werkelijk een kinderstem: "Neem, en lees! Neem, en lees!" Nu ligt daar een Heilige Schrift (Bijbel). Augustinus slaat die willekeurig open en leest: "Laat ons dus onberispelijk leven, zoals we dit doen op klaarlichte dag! Niet in brasserie en dronkenschap, niet in onkuisheid en losbandigheid. Omkleed u met de Heer Jezus Christus en vertroetel het lichaam niet!" (Romeinen 13, 13-14) Dat slaat in als een bom!

Augustinus beseft: "Tegen deze genade mag ik niet meer 'nee' zeggen!" Eindelijk meldt hij zich (met zijn zoon) bij bisschop Ambrosius en begint catechismusles te volgen als voorbereiding op zijn Doopsel. Het Doopsel is gepland voor de nacht van de Paaswake, van 24 op 25 april 387. In de nacht vóór Stille Zaterdag wordt Augustinus echter weer heftig bekoord: "Ik kan niet meer terug, ik zit te diep in de zonde, ik ga de

bisschop vertellen dat hij het Doopsel moet uitstellen ...”. Net wanneer hij daarmee naar Ambrosius wil, schiet hem wat anders te binnen: “Anderen, die ook diep in de verslaving zaten en duidelijk minder begaafd zijn dan ik, zij zijn nu tóch goede christenen geworden! Dus moet het ook voor mij mogelijk zijn!” In de Paasnacht worden Augustinus en Adeodatus eindelijk gedoopt. Plots vallen alle zorgen van voordien van Augustinus af! Een kuis leven te leiden, kost echter eerst nog verdere twaalf jaar taai gevecht. ...

*Kan er uit een onkuis slaaf
nog iets worden?*

Het is november van het jaar 387, wanneer de H. Monica in de armen van haar bekeerde zoon Augustinus sterft. Voor die drieëndertigjarige bekeerling begint nu pas het echte leven! Terug in de ouderlijke woning in Tagaste, verza-

melt Augustinus al zijn goede vrienden rond zich, voor een leven van werk en gebed. Hij schrijft een regel over hoe ze zullen leven. Hij schenkt het overtolige bezit aan de plaatselijke bisschop. Augustinus is kloosterling geworden! In 391 bezoekt Augustinus een vriend in de stad Hippo Rhegius, de tweede grootste stad van Noord-Afrika. Samen gaan ze naar de Mis. Bisschop Valerius herkent Augustinus en spreekt hem aan: “Ik ben Griek. De mensen hier praten Latijn. Ik heb een priester nodig die ze goed verstaan. Iemand als ... jij!” Augustinus ziet in: “O God: daarvoor heeft u mij naar Hippo laten komen!” De vroegere losbandige wordt tot priester gewijd! In 395 wijdt Valerius Augustinus nóg eens: tot zijn opvolger als bisschop! Nu kan de goede God eindelijk Augustinus’ super-brein gebruiken om het ware geloof te verkondigen! En hoe! Overal vraagt men de geleerde bol om raad. Zo komt het, dat Augustinus vrijwel over “alles” schrijft, wat met het geloof en het christelijk leven heeft te maken. Werkjes en boeken: 1030 in het totaal! Met zijn kennis van de Heilige Schrift en zijn liefde van een goede herder veegt hij alle verkeerde leren van zijn tijd weg. Augustinus wordt één van de grootste heiligen van de vroege christenheid, één van de acht grote “kerkvaders”! Wie had dat gedacht? Van trotse en onkuis nietsnut tot priester en één van de grootste heiligen! Een groot wonder!

*“Zalig de zuiveren van hart!”
(Mattheüs 5, 8)*

Zoals bij jonge Augustinus tracht de hel jonge mensen al vroeg in de onkuisheid

se inbeeldingen, vuile praat en vooral onkuise beelden. Steeds meer meisjes worden daar nu ook mee lastig gevallen, vaak via zogenoemd “romantische” verhalen, die dan in het kromme afglijden. Maar meisjes en vrouwen worden vooral verleid hun lichaam tussen hals en knieën te tonen. Ze beseffen vaak niet dat ze daar daardoor “het beest” in hun mannelijke medemens wakker maken! Kleden meisjes zich echter mooi, netjes, vrouwelijk, dan maken ze nu net het goede, “de edele ridder” in jongens en mannen wakker! Hoe kuis blijven of worden? Hier de vijf wapens:

1. Gebed: elke morgen en avond: drie Weesgreetjes. Niet aframmelen, maar smeken! De reine Maagd en Moeder Maria kán en wíl ons de kracht bij God halen! Vertrouw en bid!

te doen vallen en dan daarin gevangen te houden. Zodat ze slaafjes worden en hun levensroeping missen. Jongens vanaf elf jaar valt de vijand aan met onkui-

Augustinus weerlegt de donatisten, die de werking van de sacramenten lieten afhangen van de verdienste van de priester

*Basiliek van Sint Augustinus in
Annaba (Hippo Regius)*

2. Biecht: door het Sacrament van de Biecht doet Jezus, de Goede Herder, met ons zoals met verloren zoon Augustinus: hij schenkt weer een schone ziel, alsmar meer nieuwe kracht om zuiver te leven, alsmar meer blijdschap.
3. Reine blik: de H. Job sprak: “Ik heb een verbond met mijn ogen gesloten: niet te loeren naar een meisje!”. (Job, 31, 1) Ik moet niet alles willen zien!
4. Werken en onder de mensen zijn: bij wie goed bezig is, bij wie met zijn lichaam flink werkt of sport, bij wie onder de mensen is, heeft de bekoring niet veel kans!
5. Als de bekoring tóch komt, bijvoorbeeld als je moe in bed ligt: niet bang zijn of opgeven, maar plezier hebben aan het gevecht! Je kan je voorstellen dat je soldaat bent, met een machinegeweer, in de loopgraaf. De vijanden vallen aan, in massa! Dus slim zijn: de “luchtmacht” opbellen: “Jezus, Maria, Jozef, engelen! Bombardeer

ze! Wat er dan nog doorbreekt, maai ik zelf neer!” Of zoiets. Je kan je ook voorstellen dat je het aambeeld (het platte ijzer waarop de voorwerpen worden gehamerd) van een smid bent. Hoe meer de hamer (de bekoring) erop klopt, hoe sterker het ijzer van het aambeeld (mijn gesterkte ziel) wordt! “Kom Jezus, wij samen tegen die domme bekoring!”

En wij nu?

In mei, maand van de reine Maagd Maria, bidden en offeren we om de zonden tegen de kuisheid goed te maken. Zoals de H. Monica met haar bidden, haar tranen, haar hulp halen bij priesters. Maar ook zoals haar zoon, de H. Augustinus, die de rest van zijn leven zeer veel goeds deed voor al het geknoei uit zijn jeugd. In de maand april bidden en offeren we opdat geen geestelijke roeping nog in de kiem wordt gesmoord, zoals bijna bij Augustinus was gebeurd. Dat de geroepen zielen Jezus blij mogen volgen en daarna goede priesters, zusters en broeders mogen worden!

Pater Koenraad Huysegems

De Heilige Clara van Assisi

II. Franciscus' plantje in het klooster

Het is Palmzondag.

Deze morgen heeft Clara uit de hand van de bisschop een gewijde palm ontvangen: het symbool van de zegepraal die ze moet behalen.

De nacht vordert traag. In het huis van Favorino Scefi is het stil. Allen slapen behalve de signorina en haar verwante Bonna. Ze wachten tot de laatste geluiden weggestorven zijn in de straat.

Nu zal het veilig zijn. Geruisloos daalt Clara de trappen af. Door de hof zal ze ontvluichten. Helaas! Het poortje in de muur is verschanst met balken en stenen. Maar dat kan ze niet tegenhouden. Moeizaam werkt ze met haar fijne handen alles weg.

En nu vaarwel, huis en hof, vader en moeder, Agnes, Beatrix!

Als een schaduw sluipt Clara door de stille straten en slaat de weg in naar Portiuncula waar Franciscus op haar wacht.

Toen ze tot bij het klooster was genaderd, trad de heilige met zijn broeders haar tegemoet. Ze droegen brandende fakkels en leidden de voor het verlovingsfeest opgesmukte bruid van Christus, tot voor het Altaar.

Clara knielt neer, stort haar ziel uit in een vurig dankgebed en steekt dan, zonder aarzeling, haar hoofd met de weelderige lokken – het sieraad van de jonkvrouw, – naar Franciscus op, die de lokken afknipt.

Het offer is volbracht. Aan de wereld, aan haar ijdelheid en praalzucht heeft ze verzaakt.

Weldra staat ze gekleed met een grauw habijt, zoals Franciscus en de broeders droegen, met een donkere sluier over het hoofd en een hennep-koord rond de lenden. Ze liet haar puntige muiltjes staan bij de voet van het Altaar en blootvoets volgde ze haar geestelijke vader die haar, door het nachtelijk duister leidde naar het klooster van de adellijke Benedictinessen bij Bastia.

Hier zou ze haar nieuw leven beginnen onder de leiding van Franciscus.

Ze vermoedde echter dat haar zegepraal nog niet volledig was. Zou men haar niet met geweld uit het klooster trekken? ... Ze bad om sterkte tot de dageraad achter de bergen gloorde. Toen hoorde ze het gerucht van naderende mannen. Het waren haar verwanten. Ze hadden vernomen wat er nachts was gebeurd, en kwamen de vluchtelingen halen. Clara bad in het koor van het kerkje. Daar ontdekten ze haar bloedverwanten.

Dezen moesten haar niet zeggen wat ze kwamen doen: Clara wist het al te goed. Haar besluit stond echter vast. Tranen, gevele, dreigementen, konden haar niet overhalen, zelfs geen geweld. Toen men dat aanwendde, klampte de maagd zich met een arm aan een altaarzuil vast en sloeg met de hand haar hoofdsluier terug. Verstomd blijven de mannen staan: het hoofd van de signorina is kaal geschoren. Het is te laat. Het zou een schande zijn een meisje dat haar haartooi kwijt is in huis op te nemen. En is ze nu geen aan God gewijde maagd? En was het geen heiligschennis een gewelddadige hand naar haar uit te steken?

Zonder nog één woord te spreken, druipen de mannen af. Clara blijft alleen achter in het heiligdom: ze had gezegepraald over vlees en bloed.

***

Lang bleef ze niet bij de rijke nonnen van San Paolo. Was dat een verblijf voor haar die arm de arme Bruidgom wilde toebehoren? Franciscus begreep dat beter dan zij. Daarom bracht hij zijn volgelingen naar het klooster van Sant' Angelo di Panzo. Daar kon ze wat op rust komen en zich verdiepen in het gebed. Maar weldra drukte haar de eenzaamheid. Ze was alleen. Ze zou zo graag een gezellin hebben gehad om het ruwe bergpad van de boetvaardigheid te beklimmen. Ze dacht aan haar zuster, aan Agnes, een duifje van onschuld en eenvoud. Dat zou naar haar moeten vliegen. Gaat het anders niet de prooi van de roofvogels worden?

Clara durfde aan de Heer te vragen haar tot eerste gezellin de kleine Agnes te geven. Hoe vurig moet haar smeekbede zijn geweest, daar God haar wens inwilligde.

Nog was Clara geen veertien dagen in Sant Angelo of de kleine Agnes kwam daar aan. Ook zij had het ouderlijke huis ontvlucht om de levenswijze van Franciscus te volgen.

Opnieuw stormde het in het huis van Graaf Scefi. Vader Favorino, oom Monaldo en anderen waren woedend. Ze spoedden naar het klooster, gewapend als voor een krijgstuk. Agnes moet mee, levend of dood.

Het kind klampt zich aan haar zuster vast. Vergeefs. Ze rukken ze los, grijpen ze bij de haren, sleuren ze mee. Agnes gilt, huilt, verweert zich. Ze wil niet mee. Bij Clara wil en moet ze blijven. “Help me toch, zuster,” roept ze. Clara ligt op haar knieën en bidt. Ze vraagt een mirakel. En zie, plots wordt het kleine meisje zwaar als marmer. Die gepantserde ridders kunnen ze niet verder voortslepen. Monaldo is razend. Hij heft zijn vuist op om zijn nichtje te slaan. Maar zijn arm wordt stijf als een staak. Hij grijnst en vlucht van de pijn. Dan komt Clara toegesnel, knielt neer bij haar zus en zegt kalm en eenvoudig tot de krijgers: “Laat mij dat kind!” Ze laten ze begaan en allen vertrekken. Op haar armen brengt Clara de heldhaftige Agnes naar het klooster. De nieuwe Judith had de sterke Holofernes overwonnen. Nog lang baden de twee jonge maagden vóór het Altaar, met harten overstromend van dankbaarheid.

Beiden hadden het grote offer gebracht dat de Heer, die de Meester is van allen, vraagt aan die Hem willen volgen: “Wie vader of moeder meer bemint dan mij, is Mij niet waardig!”

De indruk door de ontvluchting van deze twee edele meisjes teweeggebracht, was geweldig. Velen waren verontwaardigd, anderen vol bewondering. En het duurde niet lang of meisjes, ook uit de hogere kringen, gingen Clara en Agnes vervoegen om met hun een arm en boetvaardig leven te leiden. Franciscus bezorgde aan de kleine gemeenschap het armtierige klooster van San Damiano, en stelde Clara aan haar hoofd als eerste abdis. In dat klooster zou het plantje van de

H. Franciscus diepere wortelen schieten en fijnere geuren van deugden verspreiden.

***

Clara voelde als door ingeving de geest aan die de H. Franciscus bezielde. In de stappen van die reus van heiligheid zou zij haar kleine voetjes zetten en hem met rasse tred volgen naar stralende hoogten.

Ze wist dat de liefde de hefboom is die de zielen omhoog moet tillen. Was de serafijnse vader niet één gloed. Met hem ging Clara een heilige wedstrijd aan: ook zij wilde een gloed worden van goddelijke liefde. En ze slaagde, want ze kwam ertoe haar geest ononderbroken op God gevestigd te houden, zodat ze gelijk was aan de engelen, die, waar ze zich ook bevinden, altijd het aanschijn van God aanschouwen. Menigmaal zagen de zusters haar lichaam vlammen uitstralen als vleugels. Verzinnebeelden die vlammeende vleugels de liefdekracht niet, waardoor ze opvloog naar de Welbeminde. Zoals Franciscus sloeg de liefde ook haar in brand.

In de Fioretti, een bundeltje mooie verhalen over de eerste broeders van de orde, staat de liefde van die twee serafijnse zielen mooi verzinnebeeld.

Clara zou graag met de H. Franciscus hebben gemaaktijd. De goede heilige stemde daarin toe en liet het maal gereed zetten op de grond, in het klooster van O.L. Vrouw ter Engelen.

Toen de spijzen waren opgediend, begon de H. Franciscus zo zoet, zo verheven en op zulke wondervolle wijze

van God te spreken dat zij allen, door Gods genade getroffen, in Christus werden verrukt.

Terwijl zij aldus in verrukking waren, met hun ogen en harten ten hemel verheven, zag het volk van Assisi en van Bettona en omstreken, Sancta Maria ter Engelen, het klooster en de omliggende bossen in brand staan. Het scheen hun dat de kerk, het klooster en de aangrenzende bossen geheel in vlammen stonden; en de bewoners van Assisi kwamen in allerhaast om de brand te blussen. Toen zij bij het klooster kwamen, zagen ze geen brand, en binnengaande, zagen ze de H. Franciscus en de H. Clara en al hun gezellen aan die heilige maaltijd zitten, maar in beschouwing verslonden.

Zij wisten toen met zekerheid dat hetgeen zij hadden gezien, een hemels en geen stoffelijk vuur was, dat God op wonderbare wijze had doen ontstaan om getuigenis te geven van de goddelijke vlam van de liefde die de zielen van deze heilige kloosterbroeders en zusters verteerde, en ze keerden huiswaarts vol troost en heilige stichting.

De H. Franciscus en de H. Clara waren twee serafijnen.

Waar ontstak Clara haar liefde? Aan de drie ovens waaraan ook haar geestelijke vader gewoon was de vlammen van zijn hart te voeden.

De eerste oven brandde in een *stalletje*.

Het mysterie van de Menswording waarmee het liefdeleven van de Godmens inzet, trok haar onweerstaanbaar aan. Clara vond een ziel-sinnig genoeg in het overwegen van de mateloze liefde van het Kerstkind.

Ze kende zeker het woord van de H. Franciscus: “Laat ons het Kindje van Bethlehem toch beminnen!” Kerstmis was voor haar het feest van de goddelijke innigheden. Dan bracht ze de nacht door in de zoetste beschouwingen, zoals de reine Maagd Maria heen gebogen over het kribbetje van haar goddelijk Kind.

Eens werd ze door ziekte en pijnen weerhouden in haar cel, toen de zusters te middernacht de metten zongen in het koor. Ze smolt weg van liefde. En zie, daar hoort ze muziek en gezangen en voor haar ogen staat een stalletje met een allerliefst Kindje. Bij dat zicht geraakt ze in vervoering en dompelt zich in het vuur van de liefde die van het stalletje een vlamme oven maakte.

De tweede oven brandde op een *berg*.

Ze kon aan het lijden van Christus niet denken, noch er over spreken zonder overvloedige tranen te storten. Elke dag overwoog ze lang de pijnen van het goddelijk Lam. Ze zag het stuip-trekkend op de grond uitgestrekt in de Hof van Olijven; met bebloede huid vastgebonden aan de geselkolom, en als gevild hangen aan de Kruisboom. En uit de wonden van de goddelijke

Verlosser sloegen de vlammen in haar hart neer en doorgloeiden het.

Maar de oven waarvan zij de hitte meest onderging, was die welke ontstoken wordt door de zon van de *H. Eucharistie*. Bracht Franciscus nachten door in beschouwing op de treden van het heilig Altaar, in O.L. Vrouw ter Engelen. Clara lag uren lang in gebed verzonken in het kerkje van San Damiano. Daar bad ze, daar waakte ze, daar ontving ze de heilige Communie met de diepste godsvrucht. Elke Communie was een vonk die uit de Hemel in haar hart viel.

Zeker was het op raad van de H. Franciscus, die de kerken ging uitvegen en waardige kelken en cibories schonk aan arme priesters, maar meer nog uit zuivere liefde tot de Heer dat Clara haar vrije uren besteedde aan het vervaardigen van altaardwalen, corporalen en misgewaden. Met dit heilige werk hield ze niet op, zelfs toen ze uitgeput op haar armoedige bed was gelegen en zich met armzalige kussens moest doen ondersteunen, om met bevende vingers, nog te kunnen spinnen, naaien, borduren voor de altaren.

God beloonde haar liefde voor het heilige geheim van de Eucharistie, door haar en haar kinderen op miraculeuze wijze te beschermen tegen de Sarazenen.

Deze ongelovigen dienden in het leger van Keizer Frederik. Ze plunderden de pauselijke staten en kwamen naar Assisi afgezakt. Daar ligt het klooster van S. Damiano. Ze trekken er naartoe, klauteren de muren op. Maar Clara ligt voor de H. Hostie, smeekt haar Bruidegom niet toe te staan dat zijn bruiden aan de mishandelingen van die boze mannen zouden worden blootgesteld.

En wat gebeurde er? Plotseling bevangt de woeste horde een onverklaarbare paniek. Ze vluchtten in wanorde weg.

(wordt vervolgd)

Uit: Don Bosco's Lees-Serie nr. 57

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor april en mei zijn:

April: *blijmoedig de Heer dienen!*

Mei: *dagelijks het Rozenhoedje bidden!*

Beste Kruisvaarders,

Ik wens jullie allen een vreugdevol en zalig Pasen! Verheugen wij ons over de grote triomf van onze Koning over de zonde, de dood, de hel en de Satan! Onze Heer is een machtige Koning die Zijn vijanden allen heeft overwonnen! Hij deed dit door Zijn Vader in onze plaats op het Kruishout eerherstel te geven voor de zonde van onze stamouders, Adam en Eva, waardoor de zondenschuld niet meer op ons lastte. Door Zijn Bloed werden we gereinigd en kwamen we in de macht om herboren te worden in de genade om zo uiteindelijk de Hemel als kinderen Gods als erfdeel in ontvangst te nemen. Christus heeft de zware ketenen die ons omklemden, verbrijzeld en ons de vrijheid geschonken. Hij redde ons uit het rijk van de duisternis. Nu genieten we vrijheid van de slavernij van Satan – vrijheid van de wereldse hoogmoed, hebzucht en genotzucht. Door de sacramenten die Christus in de dagen rond Pasen heeft ingesteld, kunnen we namelijk met de genade ons heiligen en de ongeordende toestand in onze gevallen natuur herstellen. In

Zijn goedheid wilde Christus ons ook van Zijn triomf verzekeren door zichtbaar uit de doden op te staan en zich levend aan Zijn apostelen te tonen.

Ja, beste Kruisvaarders, wij die dienen in het zegevierende leger van ChristusKoning! Wij moeten ons

verheugen over deze overwinning van onze Koning. Zijn overwinning is alomvattend en blijft eeuwig duren. Daarom moeten wij ook personen zijn die voortdurend in vreugde zijn. *“Semper gaudete”*, zegt de H. Paulus (Filip. 4, 4) – verheug u altijd! Wees altijd blij onderdanen van onze Heer Jezus Christus. Droefheid is eigenlijk de overwinning van de Heer verminderen of miskennen.

Op Paasdag wandelden de twee Emmaüsleerlingen weg van Jeruzalem. Onderweg kwam onze Heiland bij hen. Hij stelde hen verwonderd de vraag waarom zij bedroefd zijn. *“Waarom zijt gij zo bedroefd?”* (Lc. 24) Onze Heiland verklaart hen dat de Messias – de Verlosser van de zonden, wel moest lijden om zo tot overwinning te komen. Welk leger kan er nu overwinnen, zonder eerst met de vijand te hebben gevochten? Geen enkel! Ook Christus moest eerst veel smaad en pijn dragen om dan tot triomf te komen. Onze Heiland toonde hen dan ook aan dat dit niet enkel woorden zonder basis zijn. Christus ging met hen heel de H. Schrift door en toonde dat de Kruisweg de weg naar de triomf is, ... een reisroute via de Hof van Olijven en de Calvarieberg, maar die ook door de steen van het graf voert en door de gesloten deuren van het Cenakel loopt, ja tot op de Olijfberg (waar Jezus ten Hemel zal opstijgen) tot aan de troon rechts van Zijn hemelse Vader. Er is werkelijk geen reden tot droefheid – althans indien we niet teveel in het nu of voor het eigen ik leven. Wij

hebben geen ware of blijvende reden tot terneergeslagenheid. Ook onze levensweg loopt soms via moeilijke paden of beproevingen, maar ook ons levenspad eindigt in de glorie van de Hemel. Wij hebben kruisen te dragen, en worden er soms op gekruisigd, maar dit dient tot het eeuwige leven. Christus is ons op dit pad vooruitgegaan. Wij zijn personen van hoop, zegt de H. Paulus. Wij zijn altijd in de hoop op het eeuwige geluk, de blijvende vreugde. Eeuwige beloning naar onze moedige daden.

Zo moeten ook wij de beproevingen van het leven beschouwen: in het licht van hun verdienste en de gelegenheid ermee God onze liefde en trouw te betonen. Toen onze Heiland aan de twee Emmaüsgangers verklaarde dat Hij eerst moest lijden om tot de vreugde te komen, hoe was toen hun zielentoestand? Waren zij bedroefd, waren zij bang, waren zij teleurgesteld? Neen! Ze verklaarden uit hun eigen mond: *“Brandde ons hart niet toen Jezus ons verklaarde dat dit de weg naar de Hemel is?”* Inderdaad, hun hart brandde wat betekent dat het vol vreugde was – vol paasvreugde. Bij hun teruglopen naar

Jeruzalem, bij die grote moeite van al die kilometers opnieuw te doen, was er geen enkele klacht. Zij brachten dit offer met vreugde. Zo was het lijden op aarde vroeger enkel een probleem, nu is het veranderd in een mogelijk positief iets, indien we het met geloofsgeest en met blik op de Hemel moedig dragen.

Ja, allen in Christus nabijheid, waren na Zijn Verrijzenis vol van vreugde. Niemand is in droefheid! Enkel Christus' vijanden morden en waren door duistere gedachten gevangen.

Petrus was na de Verrijzenis op het Meer van Galilea aan het vissen. Hij kon niets vangen. Hij was bedroefd. Hij was namelijk weer vergeten wat Christus hem had geleerd: leef voor God en uw Hemel! Die vreugde zal niemand u ontnemen! Toen Jezus aan de oever verscheen, en Johannes aan Petrus zei dat het Jezus was, vergat Petrus de tegenslaande visvangst, sprong van louter vreugde in het water en zwom naar Jezus. Ja, het extra lijden van natte kleren en de moeite te moeten zwemmen, nam hij graag er bij, voor

Jezus! Hij kon ook met droge klederen en in de boot naar Jezus varen. Neen, voor Jezus: natte klederen en zwemmen! Het offer gedaan in liefde, geloof en trouw tot Jezus, dat brengt zoveel vreugde.

Beste Kruisvaarders, toen wij werden gedoopt, sprak de priester tijdens de doopritus volgende woorden: "Almachtige, eeuwige God, dat dit kind U **blijmoedig** diene in Uw Kerk!" Met vreugde! Veel katholieken komen met een droef gezicht op zondag naar de Kerk, ... of zijn weerwillig zodra tot het dagelijks Rozenhoedje wordt opgeroepen, ... of doen ook zo wanneer men naar de catechismusles gaat op zaterdag. Waar is die vreugde? Waar is die blijdschap? Waar is het blijmoedig dienen van Jezus? Kijken we naar de dienaren van Satan, de dienaren van de wereld? Zij lopen allen met vreugde die valse goederen na. Christus wil ons veel beter geven, ... en toch zijn we zo sloom en zo droevige dienaars. Dat kan toch niet! Zeker niet in de paastijd!

Het Puntje van de maand april is dus blijmoedig de Heer dienen: blij om het goede dat Hij ons geeft: de genade, de Kerk, de Waarheid, de Sacramenten, het eeuwig leven, ... **blijmoedig** ook in de moeilijkheden. Wij willen de kruisen met moed en vreugde dragen: blijmoedig! "Offer je op" graag en vrolijk.

Getuigen we in deze maand april van ons geloof! Zijn we apostelen! De boodschap van Jezus is het Evange-

lie. Evangelie komt van het Grieks. Evangelie betekent 'goede boodschap'. Een boodschap die vreugde schenkt: onszelf, maar ook de andere! Verspreiden we het Evangelie, daarmee verspreiden we de vreugde. Het rijk van de duisternis zal vervangen worden door het Rijk van Christus-Koning!

De publieke triomf van Jezus ligt nog in het verschiet: op het einde der tijden. Wij weten dat het komt! Laat ons dan ook als deelhebbenden aan de overwinning van Christus leven. Als volgelingen van Jezus zijn we geen verslagen mensen. Ook al zijn we in een geloofs- of kerkcrisis: we zijn niet verslagen. Wij zijn veroveraars! Elke dag opnieuw trachten we zoveel mogelijk zielen te redden: luidop met woord of stil door voorbeeld, ... of door het vullen en invullen van onze Schatkist. Bij al dat kunnen we de glimlach op het gezicht dragen en werkelijk terecht denken: 'We hebben Satan weer een goede hak gezet!' God zal ons elke dag opnieuw bijstaan met de kracht door welke Hij ook Christus uit de doden heeft opgewekt! (*Ef. 1, 19-20*)

Dit stukje uit de brief van de H. Paulus aan de Romeinen wil ik jullie nog graag voorstellen: "Wanneer God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij, die Zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar voor ons allen heeft overgeleverd, hoe zou Hij ons tegelijk met Hem niet **alles schenken**? ... Wie zal ons scheiden van Christus' liefde? Wederwaardigheid, vervolging, honger, ... gevaar? ... In alles **zegevier**en wij glansrijk door Hem!" (vgl. *Rom. 8, 31 vv.*)

Het **Puntje van de maand** april is de blijmoedigheid in ons hart en op ons gezicht, altijd en overal! Als we in de dag hebben getracht ons vreugdevol te tonen, ook in het offer, dan mag dit aangetekend worden op de Schatkist.

Het **Puntje van de maand mei** is ook heel krachtvol: het dagelijks Rozenhoedje! Vijf tientjes elke dag! Tenminste! De maand mei is de maand van onze Koningin, de Moeder Gods Maria. Wat kan haar meer vreugde bereiden dan opnieuw de woorden te horen, die God de Vader door de mond van de Aartsengel Gabriel tot haar sprak? Geen!

Maar er is nog een tweede reden, waarom het dagelijks Rozenhoedje het Puntje is van de maand mei. Ik hoorde dat de districtsoverste een Rozenkranskruistocht heeft uitgeroepen. Dan zijn we er natuurlijk als de kippen bij. Een kruistocht! Schitterend. Dat is onze zaak. Ik heb de districtsoverste beloofd dat alle dasdragers, schildknappen, kruisvaarders en kruisridders aan deze Rozenkranskruistocht zullen deelnemen en niet in de achterhoede. Wij zullen met volle moed trachten er zo goed mogelijk aan deel te nemen.

Wij bidden voor de paus en de bisschoppen, dat zij licht van de H. Geest zouden ontvangen en het zouden mogen aanvaarden, dat zij de ern-

stige toestand van de Kerk erkennen en de kracht van de H. Geest zouden gebruiken om de goede maatregelen te treffen tot herstel. Wij bidden ook voor de oversten van de Priesterbroederschap St. Pius X en de twee nog levende bisschoppen. Wij bidden ook dat zij ons in de wil van God mogen leiden. Wij willen ook bidden voor de toekomstige bisschoppen die op 1 juli 2026 in Ecône zullen worden gewijd. Deze bisschoppen zullen onze priesters en oliën wijden, de kerken consacreran en ons het H. Vormsel toedienen. Ze zijn dus heel belangrijk voor het leven van onze zielen!

Aldus, ik wens jullie veel genade toe in het blijmoedig vervullen van beide Puntjes! Gods zegen!

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van januari en februari 2026?

	<i>jan.</i>	<i>febr.</i>
Aantal Schatkisten:	22	25
Dagelijkse Toewijding	518	572
H. Mis	154	139
H. Communie	131	124
Geestelijke Communie	263	242
Offers	1.052	1.055
Tientjes	2.456	2.554
Bezoek aan het Allerheiligste	81	88
Meditatie	235	364
Goed Voorbeeld	826	594
Puntje	515	328

De Heilige Handelingen - Mijn taak

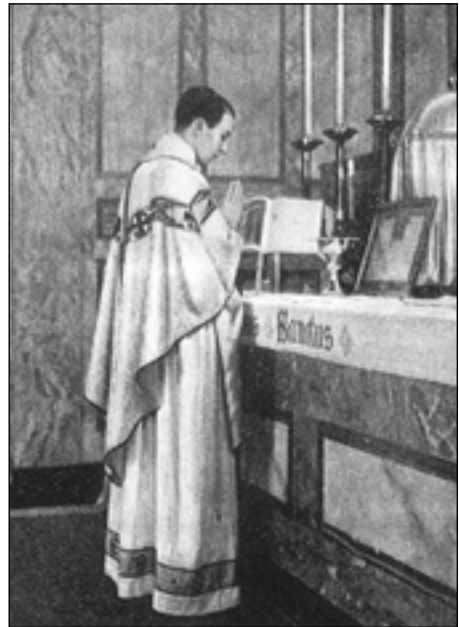
De Consecratie-handeling

Gebed voor de levenden

Dit gebed begint, wanneer de priester zijn hoofd buigt en de handen samenvouwt, hetgeen aangeeft, dat hij nu geen gebeden bidt uit het missaal, maar met eigen woorden bidt tot God, zowel voor hen, voor wie hij de H. Mis opdraagt, als voor anderen.

De “Grote Tussenkomst” was voor alle Christenen, maar wij allen kennen mensen, van wie wij vooral houden, onze ouders, broers en zusters, familieleden en vrienden en bijna altijd is er een onder hen, die onze gebeden heel bijzonder nodig heeft.

Wanneer we in staat zijn om een eigen missaal te gebruiken, zullen we zien, dat op de plaats, waar de priester even ophoudt en zijn hoofd buigt, twee hoofdletters N.N. zijn aangegeven. Deze letters nemen de plaats in van “namen” en in vroegere tijden was de priester gewoon hier de namen van hen voor te lezen, voor wie gebeden gevraagd werden. Zeer dikwijls doet de priester dit nog van de preekstoel. Een oude vorm van dit gebed zegt: wij bidden “voor hen, die wij voor de geest hebben”. Dit geeft precies aan, wat wij bedoelen: wij mogen dit gedeelte van de H. Mis niet voorbij laten gaan zonder iemand “voor de geest” te hebben.

Nadat de priester heeft gebeden voor hen, die *hij* “voor de geest had”, spreidt hij de handen uit en bidt voor “allen, die hier tegenwoordig zijn” en zegt, dat “ons geloof en onze toewijding bekend zijn” aan God. Het schenkt kracht hieraan te denken. Vervolgens vertelt hij aan God, dat wij de H. Mis opdragen voor drie dingen: ten eerste, om onze ziel zalig te maken; ten tweede, om hier op aarde veilig en zonder angsten te mogen leven; ten derde om eer te

brenge aan God, waartoe per slot van rekening ieder van ons verplicht is.

Merk op, dat het gebed begint met aan God te vragen ons te “willen herinne-

ren”. Dit is natuurlijk slechts een menselijke wijze van spreken. We weten heel goed, dat het niet God is, die ons vergeet, maar dat *wij* het zijn, die Hém vergeten.

Lieve Jezus, gedenk al Uw vrienden,
Alle mannen, vrouwen en kinderen, hier of ergens anders.
Gij weet: zij geloven in U en houden van U.
Aan U dragen zij, evenals wij, dit Offer op.
Zij doen dit voor zichzelf, hun bloedverwanten en vrienden,
Voor de zaligheid van hun ziel, hun welzijn en gezondheid.
En zij vervullen hun geloften voor U, hun eeuwige, ware en levende God.

Gebed van de priester voor de levenden

Eerste gebed tot de heiligen

Zowel voor als na de Consecratie hebben we een lijst van heiligen. Dit zijn werkelijk “ere-oorkonden” zoals die, welke we aantreffen op oorlogsmo-

numenten. De Christenen hebben de martelaren altijd hoog in ere gehouden, omdat zij beseften, hoeveel zij verschuldigd waren aan de dapperheid en getrouwheid van deze heilige mannen, vrouwen en kinderen zelfs. Omstreeks de vijfde eeuw beginnen zij hun namen te vermelden in de H. Mis. Zij deden dit in de handeling van de Consecratie, omdat, zoals de H. Augustinus zegt, de martelaren het meest gelijken op Onze Lieve Heer, doordat zij evenals Hij hun leven gaven voor de Waarheid. Dat deze twee lijsten van heiligen zeer oud zijn, kunnen wij opmaken uit het feit, dat geen enkele van de namen van latere datum is dan de vierde eeuw. De eerste “oorkonde” begint met Onze Lieve Vrouw, de Koningin van de Martelaren. Na de apostelen komen twaalf mannelijke heiligen, die allen ter dood werden gebracht voor het geloof. De eerste vijf zijn pausen; de zesde is een bisschop; de zevende een diaken; de vijf anderen zijn leken.

Onder hen schittert uit de H. Sixtus, de paus, die gevangen werd genomen, terwijl hij een preek hield tot zijn gelovigen in de catacomben, de ondergrondse plaatsen, waar men in het geheim de Mis opdroeg. Sixtus was de grote vriend van Cornelius.

Cyprianus (uit Afrika) noemden we al eens. De H. Laurentius werd – met een glimlach op het gelaat – levend verbrand. Het huis van Johannes en Paulus is nog steeds te bezichtigen in Rome. Cosmas en Damianus zijn de Patroonheiligen van de dokters. Zij werden geboren in Arabië, maar

oefenden hun doktersberoep uit in Rome, waar zij zeer gezien waren en bekend stonden onder de naam “de Zilverlozen”, omdat zij geen geld wilden aannemen voor hun medische hulp.

Het gebed begint met de woorden: “Ons verenigend met en onder eerbiedige herdenking van” deze heiligen. Iedere dag stelt de Kerk ons deze heiligen voor ogen, juist zoals zij bijna iedere dag ons een bijzondere heilige doet vereren, omdat zij weet, dat de heiligen er niet zijn voor zichzelf, maar voor ons.

In verlangen met hen bevriend te zijn, vieren wij de gedachtenis van: de Moeder van God en onze Heer Jezus Christus; maar ook van de heilige Jozef, bruidegom van dezelfde Maagd; de heilige Petrus en Paulus, Andreas en Jacobus, Johannes en Thomas, Jacobus, Philippus, Bartholomeüs, Simon en Thaddeüs; de heilige Linus, Cletus, Clemens, Sixtus en Cornelius, de heilige Cyprianus, Laurentius en Chrysogonus; de heilige Johannes en Paulus, Cosmas en Damianus en iedere andere heilige. Mogen wij op voorspraak van hen, die door hun verdiensten zo machtig zijn om voor ons tot U te bidden, altijd en overal Uw bescherming verkrijgen.

Het eerste gebed tot de heiligen

Jaarprogramma

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
11-04		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
12-04	17-04	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
14-05		Gerw./Lei./Utr.	Eerste H. Communie
23-05	25-05	Frankrijk	Bedevaart Chartres-Parijs
07-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
20-06		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
27-06		Zaitzkofen	Priesterwijdingen
29-06		Ecône	Priesterwijdingen
01-07		Ecône	Bisschopswijdingen
13-07	18-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
26-07	06-08	Nader te bepalen	E.K.-Zomerkamp
09-08	15-08	Bretagne (Frankrijk)	J.K.I.-reis
23-08	28-08	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
29-08	30-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
19-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
14-11		Den Haag	Mars voor het Leven

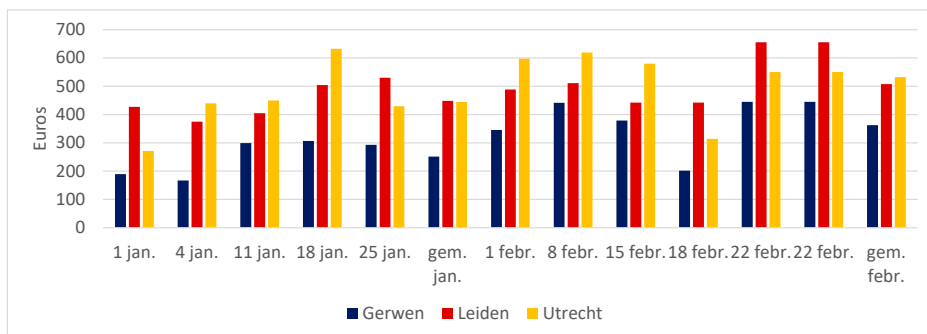

Onze Overledenen

Mej.	M.A.	Alders	Haarlem	01	04	2010
Mej.	M.E.	van Leeuwen	Genk (B)	01	04	2004
Mej.	M.M.	Bovenlander	Den Haag	03	04	2001
Hr.	W.	van der Pol	Mook	06	04	2012
Mevr.	A.W.S.	Lodewijks- Nijhoff	Hilversum	10	04	1995
Hr.	A.	Mentink	Eindhoven	11	04	1987
E.H.	C.	Goethals	Wetteren	14	04	2006
Hr.	G.W.	Messing	Leusden	21	04	1991
Hr.	J.H.	Taris	Groningen	23	04	2000
Mej.	H.A.M.	Knoops	Valkenswaard	25	04	2018
Hr.	J.G.	Noltes	Utrecht	28	04	2024
Mevr.	M.A.J.	Bertens-Willemsen	Tilburg	29	04	2008
Hr.	W.A.B.	Oostdam	Alphen a.d. Rijn	04	05	1998
Mevr.	O.H.	Bakker-Tangelder	Winterswijk	04	05	2021
Hr.	J.	van der Beek	Geleen	06	05	1997
Hr.	W.	Vollenbregt	Rijswijk	06	05	2013
Mevr.	A.A.M.	van der Sluiszen-Snijders	's Hertogenbosch	07	05	2016
Mevr.	A.M.	de Chauvigny de Blot-van	Rijn			
			Den Haag	11	05	1991
Mej.	C.H.A.	Maas	Breda	14	05	1992
Mevr.	J.J.	Kok-Pieters	Maastricht	15	05	2007
Hr.	B.	Kühr	Den Haag	17	05	2008
Hr.	T.J.	Sodenkamp	Groningen	18	05	1997
Hr.	F.I.	Bovenlander	Den Haag	18	05	2001
Mevr.	A.	Oostdam-de Frankrijker	Alphen a.d. Rijn	20	05	2003
Mevr.	J.	Heuts-In 'T Ven	Geleen	29	05	2012
Mej.	E.	Wolfhagen	Rotterdam	31	05	2014

Collecten in de maanden januari en februari 2026

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen). De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet zou hebben gedaan, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drievuldigheidszondag

Expositie Lijkwade in Gerwen Passiezondag 22 maart t/m zondag 19 april 2026

Pinksterbedevaart 2026 van Chartres naar Parijs

23-24-25 mei

Thema: *Stuur arbeiders naar uw oogst!*

Sacramentsprocessie Gerwen 7 juni 2026

Kom talrijk!

Het welslagen van de Sacramentsprocessie hangt af van gebed voor mooi weer, maar ook iedere vrijwilliger is belangrijk om dit **geloofsfeest** tot een succes te maken! Helpt u mee? Neemt u dezelfde taak op u zoals in 2025? Denk aan ceremonie, muziek, omgevingswerkzaamheden (kerkversiering, rustaltaren, opruimen, schoonmaken), catering, fotografie, enz.! **Meld u zich a.u.b. aan op:** gerwen.info@fsspx.nl

Welkom zijn:

- Strooibloemen voor de processie! De strooibloemen zo mogelijk op zaterdag 6 juni naar de priorij brengen, of zelf thuis de bloemblaadjes plukken en op 7 juni meebrengen.
- Bijdrage in de onkosten van deze dag.

Kalender Gerwen

April

wo.	1	7.15	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
do.	2	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	3	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	4	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsúltet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	5	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	6	8.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
				<i>gewijzigde tijd i.v.m. de wielerronde v. Gerwen</i>
di.	7	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
wo.	8	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
do.	9	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
vr.	10	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	11	-----	geen H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	12	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
ma.	13	-----	geen H. Mis	H. Hermenegildus, mart. (3 ^e kl.)
di.	14	18.30	H. Mis	H. Lidwina, maagd (3 ^e kl.); Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Justinus, mart., en HH. Tiburtius, Valerianus en Maximus, mart.
				door de week (4 ^e kl.)
wo.	15	7.15	H. Mis	
do.	16	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	17	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Anicetus, paus. en mart.
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	19	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2 ^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries</i>
ma.	20	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	21	18.30	H. Mis	H. Anselmus v. Canterbury, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
wo.	22	7.15	H. Mis	HH. Soter en Cajus, mart. (3 ^e kl.)

do.	23	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Georgius, mart.
vr.	24	-----	geen H. Mis	H. Fidelis v. Sigmaringen, mart. (3 ^e kl.)
za.	25	-----	geen H. Mis	H. Marcus, evangelist (2 ^e kl.); grote bidprocessie en litanie
zo.	26	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)
ma.	27	18.30	H. Mis	H. Petrus Canisius, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)
di.	28	18.30	H. Mis	H. Paulus-van-het-Kruis, bel. (3 ^e kl.)
wo.	29	7.15	H. Mis	H. Petrus v. Verona, mart. (3 ^e kl.)
do.	30	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Catharina v. Siëna, maagd (3 ^e kl.)

Mei

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	3	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
ma.	4	18.30	H. Mis	H. Monica, weduwe (3 ^e kl.)
di.	5	18.30	H. Mis	H. Pius V, paus en bel. (3 ^e kl.)
wo.	6	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	7	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Stanislaus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	8	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	9	9.00	H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	10	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
ma.	11	18.30	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. HH. Filippus en Jacobus de Mindere, Apostelen; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
di.	12	18.30	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. H. Wiro, biss. en bel. (Bisdom 's Hertogenbosch), HH. Nereus, Achilles, Domitilla, maagd, en Pancratius, mart.; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
wo.	13	7.15	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vi-gilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	14	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag

vr.	15	7.15	H. Mis	H. Johannes Baptista de la Salle, bel. (3 ^e kl.); <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	16	9.00	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
ma.	18	18.30	H. Mis	H. Venantius, mart. (3 ^e kl.)
di.	19	18.30	H. Mis	H. Petrus Celestinus, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Pudentiana, maagd
wo.	20	7.15	H. Mis	H. Bernardinus v. Siëna, bel. (3 ^e kl.)
do.	21	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	22	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	23	-----	geen H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
zo.	24	8.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis <i>Veni Creator</i>
ma.	25	8.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
di.	26	18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
wo.	27	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
do.	28	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
vr.	29	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
za.	30	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	31	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.); Eerste H. Com- munic

Juni

ma.	1	18.30	H. Mis	H. Angela de Merici, maagd (3 ^e kl.)
di.	2	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marcellinus, Petrus en Erasmus, mart.
wo.	3	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	4	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Sacrament (1^e kl.)
vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H.
		18.30	H. Mis	Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Bonifatius, biss. en mart.
za.	6	7.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. On- bevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Norbertus, biss. en bel.; nadien Lof met Rozen- hoedje

zo. 7 7.00 H. Mis **Plechtige viering Sacramentsdag** (2^e zondag na
 10.30 **Hoogmis** Pinksteren); *nadien voortzetting v.h. feest in de*
 12.15 **Sacraments-** *tuin!*
processie

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

zaterdagen 18 april; 9, 16 en 30 mei (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: data worden nog aangekondigd

E.K.-bijeenkomsten: 19 april, 17 mei en 7 juni

Geloofsverdieping volwassenen: 27 april en 4 mei

Sacramentsprocessie: zondag 7 juni

Gebedsinitiatief:

na de Hoogmis op de **1^e zondag** van de maand

- **Dames:** roepingen

na de Hoogmis op de **2^e zondag** van de maand

- **Dames en Heren:** bekeringen en heiliging van het familieleven

Kalender Leiden

April

do.	2	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	3	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i> met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
		15.00	Liturgie	
za.	4	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	5	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	6	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
vr.	10	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	11	9.00	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	12	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)

vr.	17	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Anicetus, paus. en mart.
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	19	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries
vr.	24	18.30	H. Mis	H. Fidelis v. Sigmaringen, mart. (3 ^e kl.)
za.	25	9.00	H. Mis	H. Marcus, evangelist (2 ^e kl.); grote bidprocessie en litanie
zo.	26	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)

Mei

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	3	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
vr.	8	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	9	-----	geen H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
zo.	10	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	13	<u>19.00</u>	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vi-gilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie (in Monster, Westland)
do.	14	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag
vr.	15	18.30	H. Mis	H. Johannes Baptista de la Salle, bel. (3 ^e kl.); <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	16	9.00	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	17	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
vr.	22	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	24	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis Veni Creator; H. Doopsel van een volwassene
ma.	25	10.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
vr.	29	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
za.	30	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	31	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.)

Juni

vr.	5	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; HH. Bonifatius, biss., en gezellen, mart. (2 ^e kl.; Bisdome Rotterdam)
		18.30	H. Mis	
za.	6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevleete Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Norbertus, biss. en bel.; nadien uitstalling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	7	-----	geen H. Mis	2^e zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagden 11 en 18 april; 16, 23 en 30 mei; 6 juni (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeekomsten: 12 april, 31 mei en 7 juni

J.K.I.-bijeekomsten: 19 april, 17 mei en 7 juni

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 13 april;

de datum voor mei wordt nog meegedeeld

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

April

do.	2	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.); met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	3	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	4	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.); met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	5	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pasen (1 ^e kl.)
ma.	6	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)

vr.	10	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	11	11.00	gez. H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.); Bijeenkomst Derde Orde <i>met toetreding van een nieuw lid</i>
zo.	12	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1^e kl.)
vr.	17	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Anicetus, paus. en mart.
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	19	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries
vr.	24	18.30	H. Mis	H. Egbertus, bel. (3 ^e kl.; Bisdom Utrecht); ged. H. Fidelis v. Sigmaringen, mart.
za.	25	9.00	H. Mis	H. Marcus, evangelist (2 ^e kl.); grote bidprocessie en litanie
zo.	26	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)

Mei

vr.	1	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	3	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.); kinderzegen
vr.	8	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	9	9.00	H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl.
			(3 ^e kl.)	
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	10	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	13	19.00	gez. H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vi-gilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	14	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag
vr.	15	18.30	H. Mis	H. Johannes Baptista de la Salle, bel. (3 ^e kl.); <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	16	9.00	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	17	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.)
vr.	22	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	23	9.00	H. Mis	Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>

zo. 24	12.00	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1° kl.); <i>vóór de Mis Veni Creator; H. Doopsel van een volwassene</i>
ma. 25	12.00	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1° kl.)
vr. 29	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1° kl.)
za. 30	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1° kl.)
	10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 31	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1° kl.)

Juni

vr. 5	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Bonifatius, biss. en mart. (3° kl.)
za. 6	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Norbertus, biss. en bel. (3° kl.)
zo. 7	-----	geen H. Mis	2° zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 18 april; 9, 16, 23 en 30 mei

(van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later)

Bijeenkomst Derde Orde: zaterdag 11 april

J.K.I.-bijeenkomsten: 3 mei en 7 juni

E.K.-bijeenkomsten: 12 april, 10 mei en 7 juni

Geloofsverdieping jeugd: 19 en 26 april; 17 en 31 mei

Zalig Pasen!

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 58

Kapel O.L.V. van de Ro-
zenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden
Telefoon

+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 61

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 63

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschik-
king. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of
per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email
Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email
Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90
BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)
Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifatius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 357

Vrijdag 15 mei 2026

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fspix.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 4 Mededeling van het Moederhuis: Antwoord van de Algemene Raad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X op het voorstel van het Dicasterie voor de Geloofsleer
- 6 Brief van Eerwaarde Heer Pagliarani aan Kardinaal Fernández
- 11 Bijlage 1: Brief van Eerwaarde Heer Pagliarani aan Mgr. Pozzo van 17 januari 2019
- 13 Bijlage 2: Wijding en jurisdictie: ongegrondheid van de beschuldiging van schisma
- 15 Bijlage 3: Brief van Kardinaal Müller aan Mgr. Fellay van 6 juni 2017
- 17 Mgr. Schneider: “Heilige Vader, verleen het apostolisch mandaat voor de bisschopswijdingen van de FSSPX”

MILITIAE IMMACULATAE

- 25 Onder het Vaandel van de Onbevleete: een nieuwe etappe voor de M.I. in Nederland

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 28 De H. Augustinus - Van onreine slaaf tot grootste kerkvader
- 45 Puntje
- 49 Schatkisten
- 50 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De Consecratie-handeling

VAN DE PRIORIJ

- 53 Jaarprogramma
- 54 Onze Overledenen
- 55 Collecten in de maanden januari en februari 2026
- 56 Pinksterbedevaart 2026 van Chartres naar Parijs
- 57 Sacramentsprocessie Gerwen 7 juni 2026
- 58 Kalender Gerwen
- 61 Kalender Leiden
- 63 Kalender Utrecht
- 66 Onze adressen in Nederland
- 67 District Benelux
- 67 Colofon